

EVROPSKÁ KOMISE

Brusel, XXX
I,..](2022) XXX návrh

Návrh na

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o **opatřeních ke snížení nákladů na zavádění gigabitových sítí elektronických komunikací (zákon o gigabitové infrastruktuře).**

CS

CS

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Kvalitní digitální infrastruktura je stále důležitějším základním kamenem celé ekonomiky a zaujímá své místo vedle elektrických, plynových, vodovodních a dopravních sítí. Vynikající a bezpečné připojení pro všechny a všude v Evropě se stává nezbytným předpokladem pro dosažení udržitelných hospodářských a sociálních přínosů založených na moderních online službách a rychlém připojení k internetu.

Vzhledem k rychlému rozvoji digitálních technologií jsou nutné značné investice do sítí, aby bylo možné udržet krok s rostoucími požadavky na šířku pásma. Ve sdělení "Utváření digitální budoucnosti Evropy 2020" se odhaduje, že jen v oblasti digitální infrastruktury a sítí chybí Unii investice ve výši 65 miliard EUR ročně, a v této souvislosti byla oznámena revize směrnice o snižování nákladů na širokopásmové připojení z roku 2014² (BCRD).

Velkou část nákladů na zavádění sítí lze totiž přičíst neefektivitě procesu zavádění, která souvisí s využíváním stávající pasivní infrastruktury (např. kabelovodů, rozvodných skříní a anténních zařízení), obtížím spojeným s koordinací stavebních prací, náročným administrativním řízením při udělování povolení a překážkám při zavádění fyzické infrastruktury v budovách. Proto Komise v roce 2013 navrhla směrnici o snižování nákladů na širokopásmové připojení s harmonizovanými opatřeními na snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací³ ve všech těchto oblastech s cílem usnadnit a motivovat zavádění sítí.

Cíle digitální agendy, které byly základem BCRD, byly mezitím většinou splněny, ale zároveň zastaraly. Podíl domácností, které mají přístup k rychlosti 30 Mb/s, se zvýšil z 58,1 % v roce 2013 na 90,1 % v roce 2021. Vzhledem k rostoucí potřebě podniků a občanů po pevném a mobilním připojení s velmi vysokou kapacitou však dostupnost pouze 30 Mb/s již není perspektivní. Není také v souladu s novými cíli stanovenými ve směrnici (EU) 2018/1972 (Evropský kodex elektronických komunikací - "kodex"⁴) pro zajištění konektivity a široké dostupnosti sítí s velmi vysokou kapacitou (dále jen "VHCN"). V závěrečných usneseních Rady o utváření digitální budoucnosti Evropy ze dne 9. června 2020 bylo navíc zdůrazněno, že pandemie COVID prokázala zvýšenou potřebu rychlého a všudypřítomného připojení, a vyzvala k přijetí balíčku dodatečných opatření na podporu současných a vznikajících potřeb zavádění sítí, včetně posílení opatření stanovených v rámci BCRD. Proto Komise ve svém sdělení nazvaném "Digitální kompas 2030: evropská cesta k digitálnímu desetiletí"⁵ stanovila aktualizované cíle pro rok 2030, které lépe odpovídají očekávaným potřebám konektivity v budoucnosti. Tyto stránky

---

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Tvorba digitální budoucnosti Evropy, [KOM/2020/67 v konečném znění](#);

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/16/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací; Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1-14.

Sítě schopné poskytovat širokopásmové přístupové služby o rychlosti alespoň 30 Mb/s.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex elektronických komunikací; Úř. věst. L 321J36.

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Digitální kompas 2030: evropská cesta k digitálnímu desetiletí, KOM/2021/118.

cíle byly následně zohledněny a upřesněny v programu politiky digitálního desetiletí⁶, který stanoví strukturu řízení včetně monitorování a mechanismu úzké spolupráce mezi Komisí a členskými státy, aby bylo zajištěno, že Unie do roku 2030 dosáhne svých cílů a digitálních cílů.

Cílem současného návrhu "zákona o gigabitové infrastruktuře", který je iniciativou REFIT7, je odstranit nedostatky BCRD a přispět k nákladově efektivnímu a včasnému zavádění VHCN, které je nezbytné pro uspokojení zvýšených potřeb konektivity⁸.

- **Soulad se stávajícími ustanoveními politiky v dané oblasti politiky**

Návrh je součástí regulačního rámce pro elektronické komunikace a je v souladu s několika legislativními a nelegislativními nástroji, které jsou rovněž součástí tohoto rámce⁹. Návrh je zejména v souladu s dalšími nástroji podporujícími dosažení cílů v oblasti pevného a mobilního připojení v Unii (tj. s Evropským kodexem elektronických komunikací). Zatímco kodex stanoví, s výjimkou specifických případů, především možnost ukládat povinnosti operátorům elektronických komunikací s dominantním postavením - významnou tržní silou (SMP) - na daném trhu elektronických komunikací, tento návrh se týká podniků provozujících síť nebo služby elektronických komunikací bez ohledu na to, zda mají SMP.

Návrh je rovněž v souladu s doporučením o souboru nástrojů pro konektivitu, které bylo přijato v září 2020 a jehož cílem je snížit náklady na zavádění VHCN a zajistit včasné k rádiovému spektru SG. Následný "Connectivity Toolbox"¹⁰, který členské státy schválily v březnu 2021, obsahuje 22 osvědčených postupů týkajících se snižování nákladů na síť, které byly do značné míry zohledněny pro zde navrhovaná revidovaná opatření.

Kromě toho je návrh v souladu s nedávným návrhem Komise na program Unie pro bezpečné připojení¹¹, jehož cílem je usnadnit širokopásmový přístup prostřednictvím satelitu do oblastí, které

---

⁶ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/12481 ze dne 14. prosince 2022, kterým se zavádí program politiky digitálního desetiletí do roku 2030, Úř. věst. L 323, 19.12.2022, s. 4-26. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/12481/oj>

Nabídka na trhu reaguje na rostoucí poptávku po kvalitním a rychlém internetu tím, že optická vlákna jsou stále blíže k uživateli a současně a ještě více budoucí "sítě s velmi vysokou kapacitou". vyžadují výkonnostní parametry, které odpovídají parametrům, které může poskytnout síť založená na optických vláknech alespoň po distribuční bod v obsluhovaném místě.

Vedle kodexu je v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972, kterou se zavádí Evropský kodex elektronických komunikací, doporučení Komise (EU) 2020/2245 ze dne 18. prosince 2020 o relevantních trzích produktů a služeb v odvětví elektronických komunikací, které podléhají regulaci ex ante; C/2020/8750 (Úř. věst. 23-31), doporučením Komise ze dne 20. září 2010 o regulovaném přístupu k přístupovým sítím nové generace (NGA) (2010/572/EU) (Úř. věst. L 251, 25.9.2010, s. 35) a doporučením Komise ze dne 11. září 2013 o jednotných povinnostech nediskriminace a metodikách výpočtu nákladů, které doplňují regulační rámec, přičemž poslední dvě jsou v současné době přezkoumávány (2013/4661/EU) (Úř. věst. L 251, 21.9.2013, s. 13- 32), poslední dvě jsou v procesu přezkumu.

¹⁰ [Společný soubor nástrojů Unie pro součinnost](#) podle doporučení Komise (EU) 2020/1307 o společném souboru nástrojů Unie pro snížení nákladů na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění včasného a investičně příznivého přístupu k rádiovému spektru SG s cílem podpořit konektivitu na podporu hospodářského oživení po krizi COVID-19 v Unii; C/2020/6270; Úř. věst. L 305, 21.9.2020, s. 33- 41.

¹¹ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí program Unie pro bezpečnou konektivitu na období 2023-2027; 15.2.2022; COM(2022) 57; 2022/0039 COD, pro který bylo dosaženo politické dohody dne 17. listopadu 2022.

leží mimo dosah infrastruktury ostatních pevných a mobilních sítí elektronických komunikací.

Návrh je v souladu s iniciativami financování na podporu zavádění širokopásmových sítí ve venkovských a jiných méně obsluhovaných oblastech, včetně digitální části Nástroje pro propojení Evropy (CEF a CEF Digital)¹², fondů na obnovu po skončení programu COVID¹³ a vnitrostátních iniciativ státní podpory¹⁴. Nové pokyny ke státní podpoře širokopásmových sítí¹⁵, které byly nedávno přijaty, rovněž přispívají k urychlení a rozšíření zavádění širokopásmového připojení tím, že objasňují, kdy je veřejná podpora v souladu s pravidly hospodářské soutěže.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu s klimatickými cíli Evropského zeleného plánu¹⁶, které Rada a Parlament v červnu 2021 zakotvily do "evropského zákona o klimatu"¹⁷. Infrastruktura digitální konektivity má zásadní význam pro dosažení dvojího digitálního a ekologického přechodu, které jsou hlavními prioritami Komise. Digitální infrastruktura bude hrát klíčovou roli při přechodu na zelené hospodářství, neboť je důležitým faktorem umožňujícím energetickou účinnost v jiných odvětvích. Navíc velká vlna renovací budov¹³ do roku 2030, kterou vyvolaly cíle Zelené dohody, představuje obrovskou příležitost pro dosažení synergií a zajištění vysoce výkonné infrastruktury v budovách, včetně fyzické infrastruktury připravené na optické kabely a optické rozvody. Tím se sníží nepřijemnosti pro vlastníky a/nebo nájemce budov a zajistí se efektivnější využití vnitrostátních a unijních finančních prostředků, které jsou k dispozici na rozsáhlou renovaci budov.

skladem.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), což je stejný právní základ, který se vztahuje na směrnici o snižování nákladů na širokopásmové připojení, kterou tento návrh ruší. Je to odůvodněno účelem tohoto návrhu, kterým je další harmonizace trhů elektronických komunikací v Unii, zlepšení podmínek pro zřízení a fungování sítí a služeb elektronických komunikací v Unii, jakož i zlepšení podmínek pro zřizování a fungování

vnitřní trh.

- **Subsidiarita (pro nevýlučné pravomoci)**

Zkušenosti získané při zavádění BCRD ukázaly, že cíl zajistit v Unii úplné pokrytí vysokorychlostním širokopásmovým připojením nelze

¹² <https://lhadea.ec.europa.grammes/connecting-euro.pe-facility.cs>

¹³ <https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/es.9very-and-rsji!ience-fugility.en#example-of-component-of-refocm-and-investments>
Zpráva o provádění státní podpory pro širokopásmové připojení <https://log.europa.eu/en/publication-decaill-publfcati9n/d.6b8368d-f3dd-11ea-991b-01aa75ed7lat/language-cs>

¹⁵ Sdělení Komise, Pokyny Unie pro uplatňování pravidel státní podpory v oblasti rybolovu v souvislosti s rychlým zaváděním širokopásmových sítí 12. prosince 2022, C(2022) 9343.

¹⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Evropská zelená dohoda (COM(2019)640 final).

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámce pro dosažení klimatické neutrality a o změně nařízení (ES) č. 401/2009 a (EU) 2018/1999 ("evropské právo v oblasti klimatu"); (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1-17).

¹⁸ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie Hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů - Vlna renovace pro Evropu - ekologičtější budovy,

nová pracovní místa, lepší život ([KOM/2020/662 v konečném znění](#)).

dosáhnout v přiměřené době a s co největšími úsporami soukromých a veřejných investic samy členské státy, ani směrnice. Kromě toho se některá ustanovení evropského kodexu elektronických komunikací, konkrétně článek 44, částečně překrývají s BCRD a je třeba je zefektivnit změnou BCRD. Dosažení gigabitového pokrytí do roku 2030 rovněž vyžaduje společné úsilí všech členských států. Opatření, která členské státy doposud přijaly s cílem motivovat k zavádění sítí, a zejména snížit náklady a časový rámec zavádění, se značně liší, někdy dokonce i v rámci jednoho členského státu. Kromě toho značný prostor pro výjimky nebo osvobození od daně v širokém spektru okolností a členských států a nedostatek předběžných pokynů nebo společných zásad pro různá opatření, které poskytuje BCRD, značně snížily její očekávanou přidanou hodnotu pro EU.

Současná mozaika pravidel vytváří překážky pro přeshraniční investice, čímž omezuje svobodu poskytování sítí a služeb elektronických komunikací a ovlivňuje fungování vnitřního trhu, zejména v případě aplikací, které jsou ze své podstaty přeshraniční, jako je propojené a autonomní řízení, které potřebuje všudypřítomnou VHCN, a nedosahuje úspor z rozsahu pro operátory elektronických komunikací a další zúčastněné strany (výrobce zařízení, stavební společnosti atd.). Problémy, které se vyskytly urychlit zavádění vysokorychlostního širokopásmového připojení nebo budoucí zavádění VHCN, jsou společné pro většinu členských států, ne-li *pro* všechny. Snížení nákladů a zefektivnění administrativních postupů jsou rovněž společné faktory, které jsou pro řešení těchto problémů zásadní. Tímto právním nástrojem není dotčena procesní autonomie členských států při interním rozdělování pravomocí.

- **Proporcionalita**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality a představuje cílený politický zásah, jehož intenzita je úměrná jeho cílům, jimiž jsou podpora velmi vysokokapacitních sítí v souladu s Evropským kodexem pro elektronické komunikace a dosažení cíle digitálního desetiletí 2030, kterým je pokrytí bezdrátovými vysokorychlostními sítěmi nové generace s výkonem přinejmenším rovnocenným výkonnosti sítí 5G a gigabitových sítí¹⁹ - Hlavním přínosem návrhu je, že umožní účinnější plánování a zavádění investic.

procesů (a tím i značných úspor z rozsahu) pro provozovatele veřejných sítí elektronických komunikací. Úspory z rozsahu a související úspory by navíc přesáhly rámec odvětví elektronických komunikací a rozšířily by se i do dalších odvětví (např. výrobci zařízení, stavební firmy atd.).

Těchto výhod je dosaženo s minimální možnou administrativní zátěží. Povinnosti jsou omezeny na určitý soubor prvků síťové infrastruktury, u nichž lze očekávat významné úspory nákladů (např. kabely jsou vyloučeny z definice fyzické infrastruktury, a tudíž i z povinností přístupu a transparentnosti stanovených v tomto nástroji)²⁰ a navrhovaná pravidla zavádějí přiměřené úpravy (např. možnost odmítnout žádosti o přístup za určitých podmínek). Skutečnost, že návrh stanoví

---

¹⁹ Článek 4(2) písm. a) programu politiky digitálního desetiletí "všichni koncoví uživatelé v pevném místě jsou pokryti gigabitovou sítí až do koncového bodu sítě a všechny obydlené oblasti jsou pokryty vysokorychlostními bezdrátovými sítěmi nové generace s výkonem přinejmenším rovnocenným výkonu 5G v souladu se zásadou technologické neutrality".

Význam fyzické infrastruktury (často označované jako inženýrské sítě) pro zavádění sítí vyplývá také z Evropského kodexu elektronických komunikací, kde článek 73 stanoví, že uložení povinnosti přístupu k inženýrským sítím v souladu s článkem 72.

(přístup k inženýrským stavbám) by mohl být vnitrostátním regulačním orgánem považován za přiměřené prostředky na podporu hospodářské soutěže a nejlepšího zájmu koncového uživatele.

některé výjimky, podle nichž se některé povinnosti za určitých okolností neuplatní (např. pokud jde o přístup k určitým kategoriím budov ve vlastnictví nebo pod kontrolou subjektů veřejného sektoru z důvodů architektonické, historické nebo přírodní hodnoty nebo poskytování informací týkajících se těchto budov), přispívá k zajištění proporcionality návrhu a poskytuje vhodnou flexibilitu potřebnou k zohlednění vnitrostátních podmínek. Navrhovaná opatření pro digitalizaci příslušných správních postupů navíc členskými státy umožňují opětovně využít a rozšířit stávající digitální služby a platformy na místní, regionální nebo celostátní úrovni, které slouží stejnému účelu a jsou v souladu s tímto nařízením.

- **Výběr nástroje**

Na základě zkušeností získaných při transpozici a provádění směrnice o biologické rozmanitosti a omezení, která vyplývají z její minimální harmonizační povahy při řešení přetrvávajících zjištěných problémů, je navrhovaným nástrojem nařízení.

Nařízení nejlépe odpovídá na nutnost urychlit zavádění sítí, které jsou nezbytné k tomu, aby se Evropa přizpůsobila digitálnímu věku, a bude mít největší dopad na pokrok v zavádění gigabitových sítí, protože je přímo použitelné pro všechny členské státy. Zejména v rychle se rozvíjející digitální ekonomice je zásadní rychle zavést do praxe opatření snižující zátěž podniků a veřejných orgánů. Naopak směrnice by vyžadovala čas, aby ji členské státy provedly do vnitrostátního práva, čímž by se zpozdilo zahájení uplatňování navrhovaných ustanovení a ohrozilo dosažení cílů pro rok 2030. Zatímco směrnice by neměla horizontální přímý účinek, nařízení bude mít přímý účinek, což je důležité pro pravidla, která se většinou uplatňují v obchodních vztazích mezi poskytovateli sítí elektronických komunikací a provozovateli sítí.

Komise předkládá návrh nařízení, tzv. zákona o gigabitové infrastruktuře, který má zabránit dalším rozdílům bránícím poskytování příslušných služeb na vnitřním trhu a zaručit jednotná práva a povinnosti podniků na celém vnitřním trhu. To je nezbytné pro zajištění právní jistoty a transparentnosti pro všechny příslušné hospodářské subjekty.

Návrh ruší směrnici BCRD, jejíž nedostatky vyplývaly především z jejího minimálního harmonizačního charakteru a z množství nepovinných ustanovení, což vedlo k jejímu velmi roztržitému a minimalistickému provádění. Očekává se, že nařízení pokrývající všechny oblasti látek s jednoduššími pravidly by mělo tyto nedostatky překonat a zároveň zůstat přiměřené a ponechat členskými státy určitou flexibilitu, pokud jde o specifická ustanovení, která odrážejí velmi specifické vnitrostátní podmínky.

3. **VÝSLEDKY Z EX-POST HODNOCENÍ, STAKEHOLDER KONZULTACÍ A POSOUZENÍ DOPADŮ**

- **Následná hodnocení/kontroly vhodnosti stávajících právních předpisů**

Z hodnotící zprávy BCRD, která je přiložena k tomuto návrhu, vyplývá, že BCRD byla pouze částečně účinná a efektivní při plnění svých obecných a specifických cílů, které však zůstávají aktuální. Dosavadní provádění vykazuje vcelku dobré výsledky u dalších tří analyzovaných kritérií: relevance, soudržnosti a přidané hodnoty EU.

Celkově má BCRD pozitivní vliv na zavádění vysokorychlostního širokopásmového připojení (téměř 100 000 km opětovného využití kabelovodů a vzdušné infrastruktury). Pokud se BCRD účinně uplatňuje, může urychlit zavádění vysokorychlostních širokopásmových projektů o několik měsíců, ušetřit 10-30 % nákladů na zavádění a úměrně zvýšit pokrytí sítěmi.

Největší pokrok se týká přístupu k existující fyzické infrastruktuře a souvisejících opatření v oblasti transparentnosti, zatímco v oblasti udělování povolení, koordinace stavebních prací a přístupu k infrastruktuře v budovách bylo dosaženo menšího pokroku. Výsledek je navíc v celé Unii nerovnoměrný a ani v oblastech účinnějších opatření plně nesplňuje požadavek rychlejšího a účinnějšího zavádění sítí elektronických komunikací s dopadem na fungování vnitřního trhu.

Stávající ustanovení BCRD je třeba rozšířit, aby lépe odpovídala současným a budoucím potřebám konektivity a prioritám Unie a plně odrážela vývoj trhu a technologií. Přetrvávající překážky pro zavádění sítí elektronických komunikací, neexistence jednotných a digitalizovaných správních postupů nebo nedostatečně účinná jednotná informační místa (JIP) stále brání potenciálnímu dopadu opatření na snížení nákladů, která by podpořila nákladově efektivnější a rychlejší zavádění sítí v celé Unii. Vysoké náklady na zavádění VHNCN, včetně optických vláken do domácností (Fibre-to-the-Home, dále jen "FITH") a 5G ve středním pásmu, podkopávají motivaci k zavádění a životaschopnost nových sítí. Nedostatečná koordinace mezi různými orgány příslušnými pro udělování povolení, množství povolení potřebných pro zavádění sítí, chybějící elektronické postupy pro žádosti o povolení a celkové nedodržování lhůt pro udělování povolení souvisejících se zaváděním, včetně povolení pro práva cesty, značně zpomalily zavádění sítí v celé Unii.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Základním zdrojem informací byl přehled literatury, informace o provádění současných politik, analýzy předchozích monitorovacích a hodnotících činností a zpráv, informace od zúčastněných stran a specializované podpůrné studie.

Kromě toho byly konzultovány se zúčastněnými stranami prostřednictvím:

zpětná vazba od zúčastněných stran pro plán/počáteční posouzení dopadů (19. června 2020 - 17. července 2020);

veřejnou konzultaci (2. prosince 2020 - 2. března 2021) založenou na rozsáhlém dotazníku, který zahrnuje jak zpětné, tak výhledové aspekty;

tematické online workshopy pro zúčastněné strany, které se konaly v lednu a ve FWt1,,3Q', 2021;

Stanovisko sdružení BEREC k revizi směrnice o snižování nákladů na širokopásmové připojení zahrnující zpětné i výhledové aspekty;

dvoustranná setkání, včetně setkání se zúčastněnými stranami na trhu a jejich sdruženími, jakož i s místními a regionálními orgány; a

v průběhu přípravy podpůrné studie, specializovaných seminářů pořádaných konzultanty v červnu 2021 a lednu 2022 a ad hoc průzkumu/konzultací.

Zúčastněné strany zdůrazňují, že kvalitní připojení hrálo během pandemie a hospodářské obnovy zásadní roli.

Velká skupina hospodářských subjektů a většina podnikatelských sdružení připomíná potřebu další harmonizace a regulace na úrovni Unie, zejména pokud jde o správní postupy, jako je udělování povolení, aby se překonala roztržičnost trhu, zatímco menší počet hospodářských subjektů uvádí, že je třeba ponechat členským státům volnost při provádění a prosazování právních předpisů Unie. Orgány veřejné správy, včetně sdružení BEREC, upřednostňují opatření na úrovni Unie, přičemž vyzývají k přiměřenosti rozsahu harmonizace a uvádějí některé oblasti, v nichž je třeba provést harmonizaci.

by bylo nejvhodnější přijmout opatření na vnitrostátní úrovni (např. pokyny k podmínkám přístupu). Některé orgány veřejné moci vyjádřily určité výhrady k dodatečné zátěži a nákladům, pokud jde o opatření v oblasti transparentnosti a digitalizace.

Většina respondentů se domnívá, že směrnice o elektronických komunikacích vytvořila dobrý rámec pro zlepšení účinného zavádění sítí elektronických komunikací a že opatření, na něž se směrnice vztahuje, jsou vnímána jako relevantní. Názory zúčastněných stran na to, do jaké míry byla BCRD účinná při dosahování svého obecného cíle, tj. snížení nákladů a zvýšení rychlosti zavádění sítí, se však obecně liší.

Zúčastněné strany zdůraznily význam dostupnosti vhodné fyzické infrastruktury, včetně nesíťových prvků vlastněných nebo kontrolovaných veřejnými orgány, pro účinné zavádění sítí, zejména pro zavádění SG. Vyzvaly rovněž k vypracování pokynů týkajících se spravedlivých a přiměřených podmínek, jakož i uplatňování kritérií pro zamítnutí žádostí o přístup, aby se zabránilo neoprávněnému odmítnutí z důvodu dostupnosti životaschopných alternativních způsobů přístupu.

Převážná většina zúčastněných stran uvedla, že koordinace stavebních prací může snížit náklady na zavádění. Zatímco sdružení BEREC považovalo rozšíření povinnosti koordinace na všechny projekty zavádění sítí (financované z veřejných i soukromých zdrojů) za prospěšné, mnoho zúčastněných stran se vyslovilo proti takovému rozšíření.

Většina zúčastněných stran se domnívala, že dostupnost neustále aktualizovaných minimálních informací, včetně informací o zeměpisné poloze a trase, prostřednictvím SIP o plánovaných stavebních pracích a fyzické infrastruktuře je pro zavádění sítí důležitá. Veřejné orgány, včetně místních, vyzývají k flexibilitě při opětovném využívání a posilování úspěšných digitálních nástrojů, které již v různých členských státech fungují a z nichž některé běžně slouží i jiným odvětvím.

Velká většina zúčastněných stran, a to jak orgánů veřejné správy, tak provozovatelů sítí, se shoduje na tom, že zjednodušené postupy udělování povolení, kdy se žádosti o povolení podávají elektronicky, by usnadnily zavádění sítí.

Zúčastněné strany rovněž vyzvaly k posílení stávajících ustanovení týkajících se infrastruktury v budovách, včetně zvýšení ambicí z vysokorychlostních na VHCN/vláknové rozvody a navržení povinnosti pro vlastníky budov zavést a zpřístupnit optické rozvody v budovách.

- **Shromažďování a využívání odborných znalostí**

Komise vycházela ze specializované podpůrné studie vypracované společnostmi ICF, WIK & EcoAct² t, která posoudila účinek opatření přijatých v rámci BCRD a případně zohlednila účinek dalších opatření souvisejících se snížením nákladů na zavádění vysokorychlostního širokopásmového připojení přijatých na vnitrostátní úrovni. Studie rovněž podpořila přípravu posouzení dopadů potenciálních politických možností, které by tuto iniciativu doprovázely. Kromě toho byly zohledněny cestovní mapy a zprávy o provádění předložené členskými státy v rámci

[soubor nástrojů pro konektivitu²²](#) - který obsahoval soubor 39 osvědčených postupů zaměřených na zlepšení zavádění sítí a rychlý přístup ke spektru SG, poskytl cenné informace o nejvhodnějších opatřeních a jejich využívání. V neposlední řadě se Komise opírala o

²¹
²²

VIGIE 2020-0647 {PŘIDAT ODKAZ]
https://ec.europa.eu/newsroom/dac/document.cfm?doc_id_75185

další zdroje informací zjištěné na základě rešerše literatury, včetně několika studií²³ a zpráv²⁴.

• **Posouzení dopadů**

Shrnutí posouzení dopadů a kladné stanovisko Výboru pro kontrolu regulace jsou k dispozici na internetových stránkách Komise². Posouzení dopadů zvažovalo následující možnosti politiky:

Možnost O: Základní úroveň

Nezměněná varianta BCRD neznámá žádná další opatření nad rámec stávajících. Znamená to, že stávající BCRD a související regulační a neregulační nástroje budou nadále prováděny jako nyní. Tento přístup by mohl být doplněn sdílením osvědčených postupů, podněcovaným iniciativami pro výměnu (např. Connectivity Toolbox). Předpokládá se, že v případě varianty beze změny by tato práce pokračovala, ale pozorovaná roztržitost by přetrvávala, zavádění sítí by nebylo tak účinné a efektivní, jak by mohlo být, a cíle konektivity do roku 2030 by byly ohroženy.

Možnost I: (minimalistický přístup)

Tato varianta navrhuje sladění s kodexem (oblast působnosti VHCN namísto vysokorychlostních sítí), zavádí povinná opatření, která jsou v současné době dobrovolná (transparentnost, udělování povolení), a vyjasňuje některá ustanovení s cílem sladit různé výklady v členských státech (např. povolení nebo projekty financované z veřejných prostředků, které podléhají koordinaci stavebních prací, a také skutečnost, že aktiva, na která se vztahují povinnosti týkající se významné tržní síly nebo státní podpory, jsou vyloučena ze souběžných povinností přístupu k BCRD). Tato možnost vychází z úvahy, že mírně revidovaná směrnice spolu s pokračujícím prováděním osvědčených postupů v rámci Connectivity Toolbox a ostatního regulačního rámce elektronických komunikací by zlepšila její provádění, zejména částečným řešením problémů s nedostatkem nebo neúplností informací o stávající fyzické infrastruktuře a se zpožděním a vysokými náklady na postupy udělování povolení.

Další možnosti, jak posílit odstraňování překážek, které by vedly k rychlejšímu a efektivnějšímu zavádění sítí elektronických komunikací, jak byly identifikovány v hodnotící zprávě a při veřejných konzultacích, nebudou realizovány.

Možnost 2: Rozšíření a posílení, vyloučení YHCN ze závazků

Tato možnost zahrnuje prvky navržené v možnosti 1, ale ve formě nařízení, a navíc rozšiřuje rozsah povinností přístupu tak, aby zahrnoval veřejně kontrolovanou/vlastněnou (nesít'ovou) fyzickou infrastrukturu (s výjimkou případů, kdy by to bylo nepřiměřené), a posiluje povinnosti týkající se udělování povolení (např. prozatímní lhůty, výjimky z vnitrostátních povolení, souběžné zpracování povolení a práv cesty atd.). Na rozdíl od možností 3 a

²³Například Studie o provádění a monitorování opatření v rámci BCRD (SMART 2015/066); Bílá kniha o výzvách a možnostech Plánu širokopásmového připojení EU, Analýza Mason 2019.

).
Například Souhrnná zpráva o osvědčených postupech pro rok 2020 - výsledek první fáze práce zvláštní skupiny pro vývoj společného souboru nástrojů Unie pro konektivitu (I.I.I.I.); zpráva Evropské komise z roku 2018 o provádění směrnice o snižování nákladů na širokopásmové připojení (I.I.I.I.); zpráva sdružení BEREC o...

Provádění směrnice o snižování nákladů na širokopásmové připojení (O.I.I.I.); zpráva BEREC o cenách za přístup k internetu na infrastrukturu a stavební práce podle BCRD {odkaz}.

¹⁵ Odkaz na stanovisko k posouzení dopadů a stanovisko RSB.

4, tato varianta osvobozuje VHCN od povinnosti přístupu a koordinace stavebních prací, aby se vyřešily problémy s investičními pobídkami (např. neživotaschopná replikace sítě).

Možnost 3 (upřednostňovaná možnost): Rozšíření a zpevnění s částečným harmonizací

Varianta 3 by z velké části zachovala opatření obsažená ve variantě 2 - ve formě nařízení (včetně rozšíření rozsahu povinnosti poskytnout přístup k veřejně vlastněným aktivům, která nejsou součástí sítě, a opatření týkajících se povolení), ale namísto výjimky pro infrastrukturu VHCN by definovala jasnější pravidla týkající se klíčových aspektů přístupu k fyzické infrastruktuře a koordinace stavebních prací (jako jsou "spravedlivé a přiměřené" podmínky přístupu), alternativní způsoby přístupu nebo rozdělení nákladů na koordinované stavební práce) a řešila by problém nerealizovatelných nadměrných stavebních tým, že by lépe specifikovala důvody pro odmítnutí přístupu k fyzické infrastruktuře nebo případy, kdy by žádosti o koordinaci stavebních prací mohly být považovány za nepřiměřené, a omezila by je na konkrétnější okolnosti ve srovnání s možností 2. Tato pravidla by byla doplněna pokyny na úrovni Unie, aby se zajistilo jednotné uplatňování a harmonizovaný přístup k podobným problémům. Tato možnost by rovněž zavedla konzistentní pravidla a postupy pro udělování povolení na vnitrostátní úrovni podporované "jednotným kontaktním místem" založeným na jediném vnitrostátním digitálním vstupním bodě, zavedla by povolení tichého souhlasu, kde je to možné, a omezila by poplatky za povolení na administrativní náklady. Nasazení, na něž se vztahují výjimky z udělování povolení, by byla specifikována na úrovni Unie a byla by zajištěna konzistentnost povolovacích procesů na vnitrostátní úrovni, čímž by se harmonizovaněji řešily problémy vysoké složitosti, časových rámců a nákladů na získání povolení.

V zájmu zlepšení podmínek transparentnosti a přístupu k informacím by možnost 3 rozšířila požadavky na informace o stávající fyzické infrastruktuře, pokud by to nebylo nepřiměřené, a o plánovaných stavebních pracích (proaktivní oznamování všech plánovaných stavebních prací) a vyžadovala by, aby oba soubory informací byly k dispozici v příslušných digitálních formátech/platformách a pokud možno vzájemně propojené. konečně, aby se vyřešily problémy s nedostatkem vhodné infrastruktury v budovách nebo s přístupem k ní, tato možnost by nařizovala infrastrukturu připravenou pro optická vlákna v budovách a optická vlákna v budovách v každé nové (nebo významně rekonstruované) domácnosti, jakož i standardizaci fyzické infrastruktury v budovách na vnitrostátní úrovni a pokyny pro přístup k infrastruktuře v budovách na úrovni Unie.

Možnost 4: Rozšířit a posílit uplatňování na soukromý majetek a provést úplnou harmonizaci.

Možnost 4 by znamenala maximální harmonizaci na úrovni Unie. Nařízení by zahrnovalo všechna opatření uvedená ve variantě 3 a rozšířilo by povinnosti přístupu a transparentnosti na soukromý majetek jiných provozovatelů sítě (např. komerční budovy) a povinnosti koordinace stavebních prací i na projekty, které nejsou financovány z veřejných prostředků. Tato možnost by nařizovala zřízení kombinované jednotné digitální platformy pro stávající fyzickou infrastrukturu, plánované stavební práce a případně i postupy udělování povolení. A konečně by tato možnost nařizovala standardizaci fyzické infrastruktury v budovách na úrovni Unie (ve srovnání se standardizací na vnitrostátní úrovni v možnosti 3).

S ohledem na všechna kritéria hodnocení je pravděpodobné, že možnost 3 lépe splní cíle nástroje a poskytne nejvyšší míru přidané hodnoty na úrovni Unie, přičemž zajistí, že členské státy budou mít úlohu při určování konkrétních případů, kdy se povinnosti na jejich území nemusí uplatnit, např. proto, že by spadaly do kategorií stanovených nařízením, kde se povinnosti nemohou uplatnit z několika důvodů, nebo proto, že by byly nepřiměřené. Zdá se tedy, že možnost 3 nejlépe vyvažuje krátkodobé náklady na provádění se střednědobými přínosy a omezuje zbytečnou regulační zátěž.

- **Vhodnost a zjednodušení právních předpisů**

Navrhovaná opatření podporují program REFIT a řeší cíle zjednodušení a snížení administrativní zátěže. Některé z navrhovaných změn mají za cíl zpřehlednit, zefektivnit a zjednodušit pravidla a postupy, umožnit stranám snadno pochopit jejich práva a povinnosti a usilovat o podporu synergií (viz například navrhovaná koordinace s renovací budov za účelem zlepšení energetické účinnosti). Návrh rovněž předpokládá pokyny na úrovni Unie (přístup k fyzické infrastruktuře, včetně budování fyzické infrastruktury, a některá kritéria pro přístup a pravidla koordinace stavebních prací), což by mělo usnadnit důsledné provádění příslušných ustanovení i řešení případných sporů.

Návrh zahrnuje určité krátkodobé celkové náklady především pro správní orgány, které souvisejí se zavedením jednotných postupů udělování povolení a digitálních vstupních míst/platforem pro zpracování povolení a poskytování informací a přístupu k nim. Očekává se však, že po jejich zavedení povede k ročním úsporám administrativních nákladů pro operátory sítí elektronických komunikací (odhadovaná částka přibližně 1,5 milionu EUR).

EUR ročně) vyplývající z dalšího usnadnění přístupu k síťové a veřejné nesíťové fyzické infrastruktuře (přibližně 24 mil. EUR ročně) a ze zpracování žádostí o povolení (přibližně 1 mil. EUR ročně), jakož i pro orgány veřejné správy včetně obcí (bez odhadů). Tyto přínosy lze případně rozšířit i na další odvětví (mimo elektronické komunikace) v případě, že platformy pro vydávání povolení budou zavedeny a využívány i těmito odvětvími, jak je tomu již v několika členských státech. Kromě toho by stavební společnosti měly prospěch z norem pro infrastrukturu a rozvody v budovách, které by měly zaručit účinnější předvybavení nových a významně rekonstruovaných budov "vlákny do domu" (bez odhadu)²⁶.

- **Základní práva**

Návrh plně zohledňuje práva a zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie. Navrhovaná opatření jsou zejména v souladu s článkem 16 (svoboda podnikání), článkem 17 (právo na vlastnictví) a článkem 37 (ochrana životního prostředí).

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhované nařízení nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

S. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a opatření pro monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Monitorování provádění bude probíhat na základě zprávy o provádění nařízení, která bude předložena Evropskému parlamentu a Radě čtyři roky po vstupu nařízení v platnost. Tato zpráva bude obsahovat shrnutí dopadu stanovených opatření a posouzení pokroku při dosahování jeho cílů, včetně toho, zda a jak by nařízení mohlo dále přispět k dosažení cílů v oblasti konektivity stanovených v politickém programu Digitální desetiletí 2030. Za tímto účelem si Komise může od členských států vyžádat informace na základě příslušných ukazatelů a mechanismu pravidelného shromažďování údajů, který bude zřízen prostřednictvím Komunikačního výboru.

---

²⁶

- Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Článek I - Předmět a oblast působnosti

Článek I aktualizuje oblast působnosti směrnice z roku 2014, pokud jde o zavádění sítí elektronických komunikací, tj. z vysokorychlostních sítí na VHCN, aby odpovídala novým ambicím kodexu a cílům digitální dekády v oblasti konektivity.

Článek 2 - Definice

Tento článek obsahuje definice nad rámec definic uvedených v kodexu, včetně VHCN. Rozšiřuje pojem "fyzická infrastruktura" tak, aby zahrnoval veřejná aktiva, která nejsou součástí sítě, a zavádí novou definici "optických rozvodů v budovách" spolu se změnou z "vysokorychlostní" na "optickou" fyzickou infrastrukturu v budovách. S ohledem na vznik poskytovatelů bezdrátové fyzické infrastruktury, jako jsou "věžové společnosti", se definice "provozovatele sítě" rozšiřuje také na podniky poskytující související zařízení, na které se tak vztahují určité povinnosti a výhody stanovené nařízením. Mění se také definice "pennit", aby odrážela někdy vícenásobné úrovně rozhodování o udělení pennit, a upřesňuje se, že stavební práce se vztahují k "rozmístění prvků VHCN", aby se na ně dalo snadněji odkazovat podél "textu".

Článek 3 - Přístup ke stávající fyzické infrastruktuře

Článek 3 rozšiřuje povinnost přístupu na fyzickou infrastrukturu, která není součástí sítě, ale je ve vlastnictví nebo pod kontrolou subjektů veřejného sektoru, přičemž umožňuje výjimky pro určité kategorie budov (např. z důvodů veřejné bezpečnosti, ochrany a zdraví) a zavádí nepovinný orgán pro koordinaci žádostí o přístup k veřejnému majetku.

Objasňuje důvody pro odmítnutí přístupu a zabraňuje zdvojování povinností přístupu, pokud již byly uloženy podle kodexu/pravidel státní podpory na stejná aktiva.

Stanoví možnost, že Komise vydá pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu.

Článek 4 Transparentnost týkající se fyzické infrastruktury

Článek 4 ukládá provozovatelům sítí a subjektům veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, poskytovat minimální informace o stávající fyzické infrastruktuře, včetně georeferencovaných informací, prostřednictvím SIP v elektronické podobě.

Přístup k těmto minimálním informacím může být omezen například z bezpečnostních důvodů nebo pro určité kategorie budov. Stejně tak by se povinnost poskytovat minimální informace nemohla uplatnit, pokud by tato povinnost byla na základě analýzy nákladů a přínosů nepřiměřená.

Článek 5 - Koordinace stavebních prací

Článek 5 upřesňuje, že povinnost koordinovat stavební práce se týká stavebních prací, které jsou "plně/částečně financovány z veřejných prostředků".

Stanoví, že žádosti o koordinaci stavebních prací by měly být podávány nejméně dva měsíce (namísto jednoho měsíce) před předložením konečného projektu, a upřesňuje, kdy lze žádost o koordinaci stavebních prací považovat za nepřiměřenou.

Stanoví možnost, že Komise vydá pokyny k uplatňování ustanovení o koordinaci stavebních prací.

Článek 6 - Transparentnost plánovaných ci.Y.i! qrk,

Článek 6 stanoví právo na přístup k minimálním informacím o všech (veřejných i soukromých) plánovaných stavebních pracích prováděných provozovateli sítí prostřednictvím SIP v elektronické podobě, včetně georeferencovaných informací.

Takový přístup může být omezen například z důvodu bezpečnosti sítě, národní bezpečnosti nebo obchodního tajemství. Povinnost transparentnosti by se za určitých okolností nemusela uplatnit, např. v případě nouze nebo z důvodů národní bezpečnosti.

Stanovuje včasné a proaktivní poskytování minimálních informací o plánovaných veřejných stavebních pracích všemi provozovateli sítí prostřednictvím SIP, aby se usnadnila případná koordinace stavebních prací.

Článek 7 - Postupy udělování povolení

Článek 7 zavádí novou zásadu vnitrostátní jednotnosti pravidel upravujících podmínky a postupy pro udělování propustků a práv cesty. Zavádí povinnost podávat žádosti v elektronické podobě prostřednictvím SIP, přičemž příslušné digitální nástroje by měly umožňovat elektronické podávání žádostí a podporovat celý proces udělování povolení.

Pověřuje Komisi, aby prostřednictvím prováděcího aktu vymezila kategorie rozmístění, které budou od povolení osvobozeny.

Zvyšuje transparentnost tím, že nepovažuje za přípustné žádosti o povolení stavebních prací, u nichž nebyly prostřednictvím SIP zpřístupněny minimální informace stanovené v článku 6.

Zavádí několik opatření, jejichž cílem je zajistit, aby žádosti o povolení k vjezdu a práva cesty byly vyřizovány v zákonných lhůtách, např. kratší lhůtu pro posouzení žádosti jako úplné, tichý souhlas nebo náhradu škody způsobené nedodržením lhůt.

V neposlední řadě stanoví, že poplatky za povolení/právo cesty nemohou přesáhnout správní náklady.

Článek 8 - Fyzická infrastruktura v budovách a optické rozvody

Článek 8 nařizuje fyzickou infrastrukturu v budovách, přístupové body a optické rozvody v budovách pro nové a významně rekonstruované budovy, včetně budov v místě koncového uživatele, pokud jsou rekonstruovány za účelem zvýšení energetické účinnosti. Výjimky jsou posíleny, aby se řešila případná nepřiměřenost pro konkrétní lokality na základě analýzy nákladů a přínosů.

Zavádí povinnost členských států přijmout příslušné vnitrostátní normy/technické specifikace a certifikační mechanismy k prokázání souladu s těmito normami a technickými specifikacemi a k získání nyní povinného "označení připravenosti pro vlákna", které je podmíněno vydáním stavebního povolení.

Článek 9 - Přístup k fyzické infrastruktuře v budovách

Článek 9 zakládá právo poskytovatelů veřejných sítí elektronických komunikací ukončit své síť až k přístupovému bodu a získat přístup ke stávající fyzické infrastruktuře v budovách. Stanoví rovněž odmítnutí přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách na základě spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny.

Předpokládá možnost, že Komise vydá pokyny k uplatňování ustanovení o přístupu k infrastruktuře v budovách.

Článek IO Digitalizace

Článek 10 stanoví jednotné vnitrostátní digitální vstupní místo a přístup k digitálním nástrojům, zejména pokud existuje více než jedno SIP nebo pokud informace leží jinde, ale nejen to, a umožňuje tak výkon práv a plnění povinností stanovených v tomto článku.

Nařízení.

Článek 11 Finanční podpora

Toto ustanovení podporuje využívání finančních prostředků Unie na zřizování a podporu SIP, jednotných vnitrostátních digitálních vstupních bodů a souvisejících digitálních nástrojů.

Článek I2 Řešení sporů

Toto ustanovení zajišťuje, že každá strana má právo předložit spor příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů, který spor vyřeší ve zkrácených lhůtách a vydá rozhodnutí.

závazné rozhodnutí.

Článek 13 - Příslušné orgány

Článek 13 zavádí další požadavky inspirované institucionálními ustanoveními kodexu, jako je nestrannost a nezávislost na subjektech veřejného sektoru, které vlastní/kontrolují fyzickou infrastrukturu, strukturální oddělení DSB a SIP a na výkon pravomocí a zdrojů příslušných orgánů, jakož i zvýšení transparentnosti, pokud jde o jejich činnost.

úkoly.

Stanoví rovněž podrobnější požadavky týkající se práva na odvolání, přičemž vychází z podobných ustanovení v zákoníku.

Články J4-18 závěrečná ustanovení

Články 14 až 15 obsahují závěrečná ustanovení včetně ustanovení o sankcích, monitorování a povinnosti podávat zprávy stanovením příslušných ukazatelů a mechanismu shromažďování údajů prostřednictvím komunikačního výboru.

Článek 16 obsahuje přechodná opatření, pokud jsou nezbytná (pokračování v uplatňování některých stávajících ustanovení) s ohledem na rozšíření působnosti na VHCN a odložené uplatňování některých ustanovení. Články 17 - 18 obsahují ustanovení o zrušení a vstupu v platnost

síla.

Návrh na

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění gigabitových sítí elektronických komunikací (zákon o gigabitové infrastruktuře).

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek [I] 4J této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

Po předání návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁷, s ohledem na stanovisko Výboru regionů²⁸,

v souladu s řádným legislativním postupem, vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Digitální ekonomika v posledním desetiletí zásadně mění vnitřní trh. Díky svým inovacím, rychlosti a přeshraničnímu dosahu posunula integraci vnitřního trhu na novou úroveň a má potenciál jít v budoucnu ještě dál. Vizí Unie je digitální ekonomika, která přináší udržitelné hospodářské a sociální výhody založené na vynikajícím a bezpečném připojení pro všechny a všude v Evropě. Vysoce kvalitní digitální infrastruktura založená na sítích s velmi vysokou kapacitou je základem prakticky všech odvětví moderního a inovativního hospodářství a má strategický význam pro sociální a územní soudržnost a celkově pro konkurenceschopnost a vedoucí postavení Unie v oblasti digitálních technologií. Proto musí mít všichni občané i soukromý a veřejný sektor možnost zapojit se do digitální ekonomiky.
- (2) Vzhledem k rychlému vývoji technologií, exponenciálnímu nárůstu širokopásmového provozu a rostoucí poptávce po moderním připojení s velmi vysokou kapacitou, která se během pandemie COVID ještě zrychlila, byly cíle stanovené v Digitální agendě v roce 2010 většinou splněny, ale zároveň zastaraly. Podíl domácností, které mají přístup k rychlosti 30 Mb/s, se zvýšil z 58,1 % v roce 2013 na 90 % v roce 2022. Dostupnost pouze 30 Mb/s již není do budoucna zaručena a není v souladu s novými cíli stanovenými ve směrnici (EU) 2018/1972 (Evropský kodex elektronických komunikací) pro zajištění konektivity a široké dostupnosti sítí s velmi vysokou kapacitou. V rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí program politiky digitálního desetiletí do roku 2030, proto Unie stanovila aktualizované cíle pro rok 2030, které lépe odpovídají očekávaným potřebám připojení v budoucnosti: všechny evropské domácnosti budou pokryty gigabitovou sítí a všechny obydlené oblasti budou pokryty sítí 5G.
- (3) Pro dosažení těchto cílů je třeba zavést politiky, které sníží náklady na zavádění pevných a bezdrátových sítí s velmi vysokou kapacitou na celém území Unie a urychlí jejich zavádění, včetně řádného plánování a koordinace a snížení administrativní zátěže.
- (4) Snížení nákladů na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění digitalizace souvisejících administrativních postupů by rovněž přispělo k urychlení digitalizace veřejného sektoru, což by vedle snížení nákladů veřejné správy a zvýšení efektivity služeb poskytovaných občanům umožnilo digitální pákový efekt na všechna odvětví hospodářství.
- (5) Směrnice 2014/61/EU, která byla přijata v reakci na potřebu politik snižujících náklady na zavádění širokopásmového připojení, zahrnovala opatření týkající se sdílení infrastruktury, občanských

---

²⁷ Úř. věst. C „S ..
Úř. věst. C „S ..

koordinace prací a snížení administrativní zátěže. V zájmu dalšího usnadnění zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, včetně optických vláken a 5G, vyzvala Evropská rada ve svých závěrečných prohlášeních o utváření digitální budoucnosti Evropy ze dne 9. června 2020 k přijetí balíčku dalších opatření na podporu současných a vznikajících potřeb zavádění sítí, včetně směrnice 2014/61/EU.

- (6) S cílem podpořit investice do sítí s velmi vysokou kapacitou vydala Komise v září 2020 doporučení (EU) 2020/1307 o společném souboru nástrojů Unie pro snížení nákladů na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a zajištění včasného rádiového spektra 5G. V březnu 2021 se členské státy v úzké spolupráci s Komisí dohodly na souboru osvědčených postupů začleněných do "souboru nástrojů pro konektivitu", včetně několika osvědčených postupů týkajících se snížení nákladů a zvýšení rychlosti zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou.
- (7) Zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, jak je definuje směrnice (EU) 2018/1972, v celé Unii vyžaduje značné investice, z nichž značnou část představují náklady na inženýrské práce. Sdílení fyzických infrastruktur, a tím omezení potřeby nákladných inženýrských prací by zefektivnilo zavádění pokročilého širokopásmového připojení.
- (8) Velkou část nákladů na zavádění velmi vysokokapacitních sítí lze přičíst neefektivitě procesu zavádění, která souvisí s využíváním stávající pasivní infrastruktury (např. kabelovodů, rozvodů, šachet, rozvodných skříní, stožárů, anténních zařízení, věží a dalších podpůrných konstrukcí), překážkám souvisejícím s koordinací stavebních prací, náročným administrativním postupům při udělování povolení a překážkám při zavádění sítí v budovách, což vede k vysokým finančním překážkám, zejména ve venkovských oblastech.
- (9) Opatření obsažená ve směrnici 2014/61/EU sice přispěla ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, ale měla by být posílena, aby se dále snížily náklady a urychlilo zavádění sítí. Ke snížení nákladů mohou významně přispět zejména povinná fyzická infrastruktura připravená pro optická vlákna v budovách a optické rozvody v budovách v nově postavených a významně rekonstruovaných budovách, přístup k fyzické infrastruktuře ve veřejném vlastnictví nebo pod veřejnou kontrolou, pokud není součástí sítě, účinnější koordinace stavebních prací, dostupné a snadné poskytování informací o stávající fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích prostřednictvím digitálních nástrojů a další zefektivnění postupů udělování povolení.
- (to) Opatření zaměřená na zvýšení účinnosti využívání stávajících veřejných a soukromých infrastruktur a na snížení nákladů a překážek při provádění nových stavebních prací by měla významně přispět k zajištění rychlého a rozsáhlého zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou při zachování účinné hospodářské soutěže, aniž by byla nepříznivě ovlivněna bezpečnost, zabezpečení a plynulý provoz stávající infrastruktury.
- (I I) Některé členské státy přijaly opatření, jejichž cílem je snížit náklady na zavádění širokopásmového připojení, a to i nad rámec ustanovení směrnice 2014/61/EU. Tato opatření však zůstávají v jednotlivých členských státech velmi rozdílná a vedla k různým výsledkům v celé Unii. Rozšíření některých z těchto opatření v celé Unii a posílení opatření směrnice 2014/61/EU by mohlo významně přispět k lepšímu fungování jednotného digitálního trhu. Rozdíly v regulačních požadavcích a nejednotné provádění pravidel Unie navíc někdy brání spolupráci mezi veřejnými službami a mohou zvyšovat překážky vstupu nových subjektů na trh.

podniky zajišťující nebo oprávněné zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací nebo přiřazená zařízení, dále také "operátoři", jak jsou definovány v kodexu, a nové obchodní příležitosti, které brání rozvoji vnitřního trhu pro využívání a zavádění fyzických infrastruktur pro sítě s velmi vysokou kapacitou. A konečně, opatření oznámená ve vnitrostátních plánech a zprávách o provádění přijatých na úrovni členských států podle doporučení (EU) 2020/1307 nepokrývají všechny oblasti směrnice a neřeší všechny oblasti soudržným a úplným způsobem, přičemž je nezbytné přijmout opatření v celém procesu zavádění a napříč odvětvími, aby bylo dosaženo soudržného a významného dopadu.

(12) Cílem tohoto nařízení je posílit a harmonizovat práva a povinnosti platné v celé Unii, aby se urychlilo zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a meziodvětvová koordinace. Vzhledem k přetrvávající roztržitému trhu elektronických komunikací na jednotlivé vnitrostátní trhy nejsou operátoři elektronických komunikací schopni realizovat efekty z rozsahu, což má silný následný vliv na přeshraniční obchod a poskytování služeb, neboť mnoho služeb lze poskytovat pouze tam, kde je v celé Unii k dispozici dostatečně výkonná síť. Tímto nařízením, kterým se zajišťují posílené rovné podmínky, nejsou dotčena vnitrostátní opatření týkající se přístupu, koordinace civilních prací, transparentnosti a digitálních nástrojů, která zahrnují podrobnější ustanovení a podmínky a doplňují práva a povinnosti stanovené v tomto nařízení v souladu se zásadou subsidiarity, pokud nejsou v rozporu s tímto nařízením.

(13) S ohledem na zásadu *lex specialita* by v případech, kdy se použijí specifitější regulační opatření v souladu s právem Unie, měla mít tato opatření přednost před právy a povinnostmi stanovenými v tomto nařízení. V zájmu zajištění právní jistoty by proto tímto nařízením neměla být dotčena směrnice (EU) 2018/1972 a směrnice Komise 2002/77/ES "9), včetně vnitrostátních opatření přijatých podle uvedeného předpisového rámce, jako jsou zvláštní symetrická nebo asymetrická regulační opatření.

(14) Pro operátory, zejména pro nové účastníky na trhu, může být podstatně efektivnější znovu využít stávající fyzickou infrastrukturu, včetně infrastruktury jiných veřejných služeb, k zavedení velmi vysokokapacitních sítí nebo souvisejících zařízení, zejména v oblastech, kde není k dispozici vhodná síť elektronických komunikací nebo kde nemusí být ekonomicky proveditelné vybudovat novou fyzickou infrastrukturu. Kromě toho může synergie mezi odvětvími výrazně snížit potřebu stavebních prací v důsledku zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, a tedy i s nimi spojené sociální a environmentální náklady, jako je znečištění, obtěžování a dopravní zácpy. Toto nařízení by se proto mělo vztahovat nejen na operátory, ale na všechny vlastníky nebo držitele práv k užívání, v posledním případě aniž by byla dotčena vlastnická práva třetích stran, rozsáhlé a všudypřítomné fyzické infrastruktury vhodné k umístění prvků sítě elektronických komunikací, jako jsou fyzické sítě pro poskytování elektřiny, plynu, vodovodní a kanalizační a odvodňovací systémy, vytápění a dopravní služby.

(15) S cílem zlepšit zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou na vnitřním trhu by toto nařízení mělo stanovit práva podniků zajišťujících veřejné sítě elektronických komunikací, včetně těch, které mají veřejnou povahu, na přístup k fyzické infrastruktuře bez ohledu na její umístění za spravedlivých a přiměřených podmínek, které odpovídají běžnému výkonu vlastnických práv. Povinnost poskytnout

²⁹ Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21).

přístupem k fyzické infrastruktuře by neměla být dotčena práva vlastníka pozemku nebo budovy, v níž se infrastruktura nachází.

- (16) Vzhledem k nízkému stupni diferenciaci mohou fyzická zařízení sítě často současně hostit širokou škálu prvků sítě elektronických komunikací, včetně těch, které jsou schopny poskytovat širokopásmové přístupové služby rychlostí alespoň 100 Mb/s v souladu se zásadou technologické neutrality, aniž by byla ovlivněna hlavní poskytovaná služba a s minimálními náklady na přizpůsobení. Fyzická infrastruktura, která je určena pouze k umístění jiných prvků sítě, aniž by se sama stala aktivním síťovým prvkem, jako je tomu v případě tmavých vláken, může být proto v zásadě použita k umístění kabelů elektronických komunikací, zařízení nebo jakéhokoli jiného prvku sítě elektronických komunikací bez ohledu na jeho skutečné využití nebo vlastnictví, pokud nevzniknou obavy o bezpečnost nebo nebudou dotčeny budoucí obchodní zájmy vlastníka infrastruktury. Fyzická infrastruktura veřejných sítí elektronických komunikací může být v zásadě použita i pro umístění prvků jiných sítí, a proto mohou provozovatelé veřejných sítí elektronických komunikací ve vhodných případech nabídnout přístup ke svým sítím pro umístění jiných sítí. Aniž je dotčeno sledování zvláštního obecného zájmu spojeného s poskytováním hlavní služby, měla by být současně podporována součinnost mezi provozovateli sítí, aby se přispělo k dosažení cílů programu politiky digitálního rozvoje.
- (17) Není-li odůvodněná výjimka, mohou prvky fyzické infrastruktury ve vlastnictví nebo pod kontrolou subjektů veřejného sektoru, jako jsou budovy nebo vstupy do budov, a jakýkoli jiný majetek včetně pouličního mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, dopravní značky, semaforey, billboardy, autobusové a tramvajové zastávky a stanice metra, i když nejsou součástí sítě, rovněž hostit prvky sítě elektronických komunikací a měly by být zpřístupněny, aby se usnadnila instalace síťových prvků sítí s velmi vysokou kapacitou, zejména bezdrátových sítí. To navazuje na precedens stanovený v článku 57 směrnice (EU) 2018/1972 pro instalaci malých bezdrátových přístupových bodů. V souladu se zásadou subsidiarity, pokud se povinnost přístupu nemusí vztahovat na určité budovy ve vlastnictví nebo pod kontrolou subjektů veřejného sektoru, například z důvodů architektonické, historické, náboženské nebo přírodní hodnoty, je na členských státech, aby tyto konkrétní budovy na svém území určily.
- (18) Ačkoli by tímto nařízením neměla být dotčena žádná zvláštní ochranná opatření potřebná k zajištění bezpečnosti a veřejného zdraví, bezpečnosti a integrity sítí, zejména kritické infrastruktury, jak je definována vnitrostátními právními předpisy, a k zajištění toho, aby nebyla ovlivněna hlavní služba poskytovaná provozovatelem sítě, zejména v sítích používaných pro zásobování **vodou** určenou k lidské spotřebě, obecná pravidla ve vnitrostátních právních předpisech zakazující provozovatelům sítí sjednávat přístup k fyzickým infrastrukturám podnikům zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat sítě elektronických komunikací nebo přiřazená zařízení by mohla zabránit vytvoření trhu pro přístup k fyzické infrastruktuře. Taková obecná pravidla by proto měla být zrušena. Současně by opatřeními stanovenými v tomto nařízení neměla být dotčena možnost členských států motivovat provozovatele inženýrských sítí k poskytování přístupu k infrastruktuře tím, že v souladu s platným právem Unie vyloučí příjmy plynoucí z přístupu k jejich fyzické infrastruktuře ze základu pro výpočet sazeb pro koncové uživatele za jejich hlavní činnost nebo činnosti.
- (19) Aby byla zajištěna právní jistota a aby se předešlo nepřiměřené zátěži provozovatelů sítí vyplývající ze dvou regulačních režimů přístupu uplatňovaných současně na tutéž fyzickou infrastrukturu, musí být fyzická infrastruktura, na kterou se vztahují

povinnosti přístupu

uložené vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo povinnosti přístupu vyplývající z uplatňování pravidel státní podpory Unie by neměly podléhat povinnostem přístupu stanoveným v tomto nařízení. Toto nařízení by však mělo být použitelné, pokud vnitrostátní regulační orgán uložil povinnost přístupu podle směrnice (EU) 2018/1972, která omezuje využití fyzické infrastruktury, na niž se povinnost vztahuje, například pokud by operátor plánující připojení základnových stanic požadoval přístup ke stávající fyzické infrastruktuře regulované na trhu přístupu k velkoobchodnímu místnímu přístupu.

- (20) V zájmu zajištění proporcionality a zachování investičních pobídek může provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru z objektivních a oprávněných důvodů odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře. Fyzická infrastruktura nemusí být technicky vhodná zejména kvůli specifickým okolnostem týkajícím se infrastruktur, pro které byl přístup požadován, jako je nedostatek aktuálně dostupných prostor nebo kvůli budoucím potřebám prostor, které jsou dostatečně prokázány například veřejně dostupnými investičními plány. Stejně tak může za specifických okolností sdílení infrastruktury ohrozit bezpečnost nebo veřejné zdraví, integritu a bezpečnost sítě, včetně kritické infrastruktury, nebo může ohrozit poskytování služeb, které jsou primárně poskytovány prostřednictvím téže infrastruktury. Kromě toho, pokud provozovatel sítě již poskytuje životaschopné alternativní způsoby velkoobchodního fyzického přístupu k sítím elektronických komunikací, které by splňovaly potřeby zájemce o přístup, jako jsou temná vlákna nebo zpřístupnění optických vláken, může mít přístup k základní fyzické infrastruktuře nepříznivý ekonomický dopad na jeho obchodní model, zejména na obchodní model operátorů, kteří poskytují pouze velkoobchodní služby, a na pobídky k investicím, přičemž může vést k neefektivní duplikaci síťových prvků. Tím není dotčeno uplatňování povinností velkoobchodního přístupu podle pravidel státní podpory. Je třeba poznamenat, že v rámci opatření státní podpory může Komise za určitých okolností výjimečně akceptovat, že členský stát omezí poskytování určitých produktů velkoobchodního přístupu na případy přiměřené poptávky ze strany žadatele o přístup, pokud členský stát na základě specifických vlastností zásahu prokáže, že poskytování každého z těchto produktů přístupu by neúměrně zvýšilo investiční náklady, aniž by přineslo významné výhody z hlediska hospodářské soutěže.
- (21) S cílem usnadnit opětovné využívání stávající fyzické infrastruktury by provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, měli v případě, že žádají o přístup v určité oblasti, předložit nabídku na sdílené využívání svých zařízení za spravedlivých a přiměřených podmínek, včetně ceny, pokud není přístup z objektivních a oprávněných důvodů odmítnut. Subjekty veřejného sektoru by měly rovněž nabízet přístup za nediskriminačních podmínek, včetně ceny. V závislosti na okolnostech může podmínky, za nichž je takový přístup poskytován, ovlivnit několik prvků, jako např: jakékoli dodatečné náklady na údržbu a přizpůsobení; jakákoli preventivní ochranná opatření, která mají být přijata za účelem omezení nepříznivých dopadů na bezpečnost, zabezpečení a integritu sítě; jakákoli zvláštní ujednání o odpovědnosti v případě škod; využití jakékoli veřejné dotace poskytnuté na výstavbu infrastruktury, včetně zvláštních podmínek spojených s dotací nebo stanovených vnitrostátním právem v souladu s právem Unie; schopnost dodat nebo poskytnout kapacitu infrastruktury pro splnění závazků veřejné služby; jakákoli omezení vyplývající z vnitrostátních předpisů zaměřených na ochranu životního prostředí, veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo na splnění cílů územního plánování.
- (22) Aby bylo zajištěno, že investice do fyzické infrastruktury veřejných sítí elektronických komunikací nebo přidružených zařízení přímo přispívají k rozvoji veřejných sítí

elektronických komunikací, je třeba

cílů digitálního desetiletí a aby se předešlo oportunistickému chování, měly by veškeré povinnosti přístupu ke stávající fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací plně zohledňovat ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu a případného časového plánu návratnosti investic, jakýkoli dopad přístupu na navazující hospodářskou soutěž a následně na ceny a návratnost investic, jakoukoli amortizaci síťových aktiv v době podání žádosti o přístup, jakýkoli obchodní důvod, na němž je investice založena, zejména do fyzických infrastruktur používaných pro poskytování síťových služeb s velmi vysokou kapacitou, a jakoukoli možnost, která byla žadateli o přístup dříve nabídnuta, aby se podílel na společném zavádění.

- (23) Aby se usnadnil přístup k fyzické infrastruktuře vlastněné nebo kontrolované subjekty veřejného sektoru, které například mohou mít nedostatek zdrojů, zkušeností nebo technických znalostí potřebných k jednání o přístupu s provozovateli, mohl by být jmenován subjekt, který by koordinoval žádosti o přístup, poskytoval právní a technické poradenství prostřednictvím vyjednávání o podmínkách přístupu a také poskytoval příslušné informace týkající se této fyzické infrastruktury prostřednictvím jednotného informačního místa. Koordinační orgán by rovněž mohl podporovat subjekty veřejného sektoru při přípravě vzorových smluv a při sledování výsledků a časového průběhu procesu žádostí o přístup, jakož i případných sporů, které mohou vzniknout v souvislosti s přístupem k fyzické infrastruktuře, kterou subjekty veřejného sektoru vlastní nebo kontrolují.
- (24) V zájmu zajištění jednotnosti přístupů by Komise měla úzce spolupracovat s BEREC, aby poskytla pokyny týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře, včetně uplatňování spravedlivých a přiměřených podmínek, kritérií, kterými by se měly vnitrostátní orgány pro řešení sporů řídit při řešení sporů, okolností splňujících podmínky, za nichž by bylo rozumné, aby provozovatelé odmítli přístup k fyzické infrastruktuře na základě toho, že poskytují životaschopný alternativní způsob přístupu, který je nabízen za spravedlivých a přiměřených podmínek, a technických aspektů, které by způsobily, že fyzická infrastruktura není vhodná pro zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou. Při přípravě pokynů by měly být náležitě zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.
- (25) Aby bylo možné účinně plánovat zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a zajistit co nejefektivnější využití stávajících fyzických infrastruktur vhodných pro zavádění těchto sítí a plánovaných stavebních prací, měli by mít provozovatelé přístup k minimálním informacím o fyzických infrastrukturách a plánovaných stavebních pracích v oblasti zavádění. Tyto minimální informace jsou nezbytným předpokladem pro posouzení možností využití stávající fyzické infrastruktury nebo koordinace plánovaných stavebních prací v určité oblasti, jakož i pro snížení škod na stávající fyzické infrastruktuře. Vzhledem k počtu zúčastněných stran, které zahrnují jak stavební práce financované z veřejných i soukromých zdrojů, tak i stávající fyzickou infrastrukturu, a v zájmu usnadnění přístupu k těmto informacím, a to i napříč odvětvími a hranicemi, by subjekty, na které se vztahuje povinnost transparentnosti, měly aktivně (nikoli na žádost) poskytovat a udržovat aktualizované tyto minimální informace prostřednictvím jednotného informačního místa, aby se zjednodušily žádosti o přístup k těmto informacím a aby provozovatelé mohli vyjádřit svůj zájem o přístup k fyzické infrastruktuře nebo o koordinaci stavebních prací, pro které je rozhodující načasování. Minimální informace o plánovaných stavebních pracích by měly být poskytovány prostřednictvím jednotného informačního místa, jakmile má dotčený provozovatel sítě tyto informace k dispozici, a v každém případě a v případě, že jsou vyžadována povolení, nejpozději tři měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům.

- (26) minimum informací by mělo být neprodleně zpřístupněno prostřednictvím jednotného informačního místa za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek, aby hospodářské subjekty mohly podávat své žádosti o informace. Jednotné informační místo by mělo sestávat z úložiště informací v elektronické podobě, kde lze k informacím přistupovat a podávat související žádosti plně online prostřednictvím digitálních nástrojů, jako jsou webové stránky, digitální aplikace, digitální platformy nebo jiné, které umožňují přístup k minimu informací v elektronické podobě, včetně podávání souvisejících žádostí o informace, s výhradou omezení k zajištění bezpečnosti a integrity sítě, zejména kritické infrastruktury, národní bezpečnosti nebo ochrany oprávněných provozních a obchodních tajemství. Jednotné informační místo by mělo sestávat z úložiště informací, ale nemusí nutně informace uchovávat za předpokladu, že zajistí dostupnost odkazů na další digitální nástroje, kde jsou informace uloženy. Jednotné informační místo může zajišťovat další funkce, jako je usnadnění přístupu k dalším informacím nebo podpora procesu žádosti o přístup ke stávající fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací.
- (27) Možnost členských států přidělit funkce jednotného informačního místa více než jednomu příslušnému subjektu by neměla mít vliv na jejich schopnost tyto funkce účinně plnit. Pokud je v členském státě zřízeno více než jedno jednotné informační místo, měla by být všechna jednotná informační místa snadno přístupná elektronickými prostředky prostřednictvím jediného vnitrostátního digitálního vstupního místa tvořeného společným uživatelským rozhraním, které zajistí bezproblémový přístup k jednotným informačním místům. Jednotné informační místo by mělo být plně digitalizováno a mělo by poskytovat snadný přístup k nezbytným digitálním nástrojům, jako jsou webové portály, digitální platformy, digitální aplikace nebo jiné nástroje, které umožňují provozovatelům sítí a dotčeným veřejným subjektům vykonávat práva a plnit povinnosti stanovené v tomto nařízení, včetně účinného přístupu k minimálním informacím o stávající fyzické infrastruktuře a plánovaných stavebních pracích, jakož i k elektronickým správním postupům pro udělování povolení a práv cesty a souvisejícím informacím o platných podmínkách a postupech. V rámci těchto minimálních informací by jednotné informační místo mělo usnadnit poskytování georeferencovaných informací o umístění stávající fyzické infrastruktury a plánovaných stavebních prací. Pro usnadnění tohoto procesu mohou členské státy stanovit automatizované digitální nástroje pro předkládání georeferencovaných informací a nástroje pro převod do podporovaných datových fontů, které by mohly být k dispozici provozovatelům sítí a subjektům veřejného sektoru odpovědným za poskytování těchto informací prostřednictvím jednotného informačního místa. Kromě toho, pokud je georeferencovaná poloha dostupná prostřednictvím jiných digitálních nástrojů, jako je geoportál INSPIRE podle směrnice 2007/2/ES, mělo by jednotné informační místo poskytovat uživatelsky přívětivý přístup k příslušným informacím.
- (28) V zájmu zajištění proporcionality a bezpečnosti se poskytování informací o stávající fyzické infrastruktuře prostřednictvím jednotného informačního místa nemusí uplatnit, pokud tato infrastruktura není technicky vhodná pro zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, například z důvodu zvláštních okolností týkajících se infrastruktur, pro které by mohl být požadován přístup, jako je nedostatek v současnosti dostupného prostoru nebo budoucí potřeby prostoru nebo jiné technické aspekty, které jsou dostatečně prokázány, přičemž se zohlední rovněž pokyny, které může Komise v tomto ohledu vydat, nebo v případě kritické vnitrostátní infrastruktury, jak je definována vnitrostátními právními předpisy. Kromě toho by poskytování informací o stávající fyzické infrastruktuře

prostřednictvím jednotného informačního místa mohlo být ve velmi specifických případech pro provozovatele sítí a subjekty veřejného sektoru zatěžující nebo nepřiměřené, např. pokud dosud není k dispozici mapování příslušných aktiv a jejich mapování by bylo velmi nákladné nebo pokud se očekává, že žádosti o přístup k nim budou

být v některých oblastech členského státu nebo v souvislosti s určitou specifickou fyzickou infrastrukturou velmi nízká nebo téměř neexistující. Pokud se na základě podrobné analýzy nákladů a přínosů ukáže, že poskytování informací je nepřiměřené, provozovatelé sítí by neměli být povinni tyto informace poskytovat. Členské státy by měly tuto podrobnou analýzu nákladů a přínosů provádět na základě konzultací s příslušnými zúčastněnými stranami ohledně poptávky po přístupu ke stávající fyzické infrastruktuře a pravidelně ji aktualizovat. Proces konzultací a jejich výsledky by měly být zveřejněny a konkrétní fyzická infrastruktura, která by byla z této povinnosti vyňata, by měla být oznámena Komisi.

- (29) V zájmu zajištění konzistentnosti by měly příslušné orgány vykonávající funkce jednotného informačního místa, vnitrostátní regulační orgány při plnění svých úkolů podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo jiné příslušné orgány, jako např. vnitrostátní, regionální nebo místní orgány odpovědné za katastr nemovitostí nebo směrnici 2007/2/ES (INSPIRE), by měly podle potřeby vzájemně konzultovat a spolupracovat: (i) minimalizovat úsilí při plnění povinností transparentnosti provozovatelů sítí a subjektů veřejného sektoru, včetně podniků určených s významnou tržní silou (operátoři s významnou tržní silou), aby zpřístupnili informace o své fyzické infrastruktuře; (ii) v případě, že je vyžadován jiný soubor údajů o fyzické infrastruktuře operátora s významnou tržní silou, vytvořit užitečné vzájemné vazby/součinnost mezi databázemi související s významnou tržní silou a jednotným informačním místem, jakož i zavést přiměřené společné postupy shromažďování a poskytování údajů, aby bylo možné dosáhnout snadno srovnatelných výsledků, a iii) hledat nejvhodnější řešení s ohledem na vnitrostátní podmínky, aby se třetím stranám usnadnil přístup k informacím týkajícím se fyzické infrastruktury. Pokud dojde ke změně nebo zrušení regulačních povinností, měly by být dotčené strany schopny dohodnout se na nejlepších řešeních - přizpůsobit shromažďování a poskytování údajů o fyzické infrastruktuře nově platným regulačním požadavkům.
- (30) Povinnost transparentnosti při koordinaci stavebních prací se nemusí vztahovat na stavební práce z důvodu bezpečnosti státu nebo v případě mimořádné události, například na stavební práce prováděné v případě rizika veřejného ohrožení v důsledku degračních procesů na inženýrských stavbách a souvisejících zařízeních, které jsou způsobeny přírodními nebo člověkem způsobenými destruktivními faktory a které jsou nezbytné pro zajištění jejich bezpečnosti nebo jejich odstranění. V zájmu transparentnosti by členské státy měly Komisi oznámit druh stavebních prací, na které se tyto okolnosti vztahují, a zveřejnit je prostřednictvím jednotného informačního místa. Kromě toho, je-li žádost odůvodněná, zejména je-li to nutné s ohledem na možnost sdílení stávajících fyzických infrastruktur, by provozovatelé měli mít možnost provádět průzkumy na místě a požadovat informace týkající se plánovaných stavebních prací za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek a aniž by byla dotčena ochranná opatření přijatá k zajištění bezpečnosti a integrity sítě, ochrany důvěrnosti, jakož i provozního a obchodního tajemství. Pokročilá transparentnost plánovaných stavebních prací prostřednictvím jednotných informačních míst pro plánované stavební práce by měla být motivována, zejména pro oblasti největšího užitku, přesměrováním oprávněných provozovatelů na tyto informace, kdykoli jsou k dispozici, a měla by být vynucována tím, že žádosti o udělení povolení budou podmíněny předchozím zveřejněním informací týkajících se plánovaných stavebních prací prostřednictvím jednotného informačního místa.
- (31) Aby se zajistily významné úspory a minimalizovaly nepříjemnosti v oblasti dotčené zaváděním nových sítí elektronických komunikací, měla by být zakázána regulační omezení, která zpravidla brání jednání mezi provozovateli sítí za účelem koordinace těchto prací, aby mohly být zaváděny i sítě s velmi vysokou kapacitou. V případě

stavebních prací, které nejsou financovány z veřejných prostředků, toto nařízení

by neměla být dotčena možnost zúčastněných stran uzavírat dohody o koordinaci stavebních prací v souladu s jejich vlastními investičními a obchodními plány a jimi upřednostňovaným načasováním.

- (32) Cílem stavebních prací plně nebo částečně financovaných z veřejných prostředků by mělo být maximalizovat pozitivní kolektivní výsledek využitím pozitivních externalit těchto prací napříč odvětvími a zajištěním rovných příležitostí ke sdílení dostupné a plánované fyzické infrastruktury s ohledem na zavádění velmi kapacitních sítí. Zatímco hlavní účel stavebních prací financovaných z veřejných prostředků by neměl být nepříznivě ovlivněn, včasné a přiměřené žádosti o koordinaci zavádění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou, které zajišťují například úhradu veškerých dodatečných nákladů žadající strany, včetně nákladů způsobených zpožděním, a minimalizaci změn původních plánů, by měl provozovatel sítě, který přímo nebo nepřímo, například prostřednictvím subdodavatele, provádí příslušné stavební práce, splnit za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Těmito ustanoveními by nemělo být dotčeno právo členských států vyhradit kapacitu pro síť elektronických komunikací i bez zvláštních žádostí, a to s cílem uspokojit budoucí poptávku po fyzických infrastrukturách, aby se maximalizovala hodnota stavebních prací, nebo přijmout opatření, z nichž vyplývají podobná práva na koordinaci stavebních prací pro provozovatele jiných druhů sítí, jako je doprava, plyn nebo elektřina.
- (33) V některých případech, zejména v případě rozmístění ve venkovských nebo řídko osídlených oblastech, by povinnost koordinovat stavební práce mohla ohrozit finanční životaschopnost takového rozmístění a případně odradit od investic prováděných za tržních podmínek. Proto může být požadavek na koordinaci stavebních prací vznesený vůči poskytovateli veřejné sítě elektronických komunikací za určitých okolností považován za nepřiměřený. Tak by tomu mělo být zejména v případě, že žadající podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat síť elektronických komunikací nevyjádřil svůj záměr zavádět v dané oblasti síť s velmi vysokou kapacitou, ať už jako zavádění na zelené louce, nebo jako modernizaci či rozšíření sítí, v případě, že došlo k prognóze nebo výzvě k vyjádření záměru zavádět síť s velmi vysokou kapacitou ve vymezených oblastech podle článku 22 směrnice (EU) 2018/1972, nebo k veřejné konzultaci při uplatňování pravidel Unie pro státní podporu. Pokud došlo k více než jedné z těchto prognóz, výzev a/nebo veřejných konzultací, měla by se brát v úvahu pouze absence vyjádření zájmu při poslední příležitosti zahrnující období, během něhož je podána žádost o koordinaci stavebních prací. S cílem zajistit možnost přístupu k vybudované infrastruktuře v budoucnu by měl poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací, který provádí stavební práce, zaručit, že vybuduje fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou, přičemž by měl zohlednit pokyny, které v tomto ohledu poskytla Komise. Tím nejsou dotčena pravidla a podmínky spojené s přidělováním veřejných prostředků a uplatňováním pravidel státní podpory.
- (34) V zájmu zajištění jednotnosti přístupů by Komise měla úzce spolupracovat s BEREC, aby poskytla pokyny, pokud jde o uplatňování ustanovení o koordinaci stavebních prací, včetně rozdělení nákladů spojených s koordinovaným nasazením, kritérií, která mají orgány pro řešení sporů používat při řešení sporů týkajících se koordinace stavebních prací, a kritérií pro zajištění dostatečné kapacity pro uspokojení předvídatelných budoucích přiměřených potřeb v případech, kdy je koordinace stavebních prací zamítnuta. Při přípravě pokynů by měly být náležitě zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.

- (35) Efektivní koordinace může pomoci snížit náklady a zpoždění, jakož i narušení nasazení, které mohou způsobit problémy na staveništi a nutnost opravných nebo neúspěšných prací a přepracování projektu. Jedním z příkladů, kde koordinace stavebních prací může znamenat jasné výhody, jsou meziodvětvové projekty zavádění koridorů 5G podél dopravních cest, jako jsou silnice, železnice a vnitrozemské vodní cesty, které mohou často vyžadovat také koordinaci nebo společné projektování založené na včasné spolupráci mezi účastníky dotčených projektů. Společné projektování může znamenat, že se dotčené strany předem dohodnou na fyzických trasách zavádění infrastruktury, na technologiích a zařízeních, které mají být použity, a to před účinnou koordinací stavebních prací. Žádost o koordinaci stavebních prací by proto měla být podána co nejdříve.
- (36) V zájmu ochrany obecných zájmů států a Unie může být zapotřebí řada různých povolení týkajících se umístění prvků sítí elektronických komunikací nebo souvisejících zařízení, včetně výkopových prací, stavebních, územně plánovacích, environmentálních a jiných povolení, jakož i práv cesty. Počet povolení a práv cesty potřebných pro zavádění různých typů sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení a místní povaha zavádění mohou vést k uplatnění různých postupů a podmínek, které způsobují obtíže při zavádění sítí. Proto by v zájmu usnadnění jejich zavádění měla být všechna pravidla týkající se podmínek a postupů platných pro udělování povolení a práv cesty na vnitrostátní úrovni zjednodušena a jednotná. Při zachování práva každého příslušného orgánu na zapojení a zachování jeho rozhodovacích pravomocí v souladu se zásadou subsidiarity by měly být veškeré informace o postupech a obecných podmínkách platných pro udělování povolení pro stavební práce a práva cesty dostupné prostřednictvím jednotného informačního místa. To by mohlo snížit složitost a zvýšit účinnost a transparentnost pro všechny hospodářské subjekty obecně, a zejména pro nové účastníky nebo menší hospodářské subjekty, které v této oblasti nepůsobí. Kromě toho by hospodářské subjekty měly mít právo podávat žádosti o povolení a práva cesty v elektronické podobě prostřednictvím jednotného informačního místa. Tyto podniky by rovněž měly mít možnost získat v elektronické podobě informace o stavu svých žádostí a o tom, zda jim bylo vyhověno, nebo zda byly zamítnuty.
- (37) Aby se zajistilo, že postupy udělování povolení nebudou působit jako překážky investic a že nebudou mít nepříznivý vliv na vnitřní trh, měly by členské státy zajistit, aby rozhodnutí o udělení či neudělení povolení týkající se zavádění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení bylo v každém případě k dispozici nejpozději do čtyř měsíců od obdržení úplné žádosti o povolení, aniž jsou dotčeny jiné zvláštní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení, které se na postup udělování povolení vztahují v souladu s vnitrostátním právem nebo právem Unie. Příslušné orgány by neměly omezovat, ztěžovat nebo snižovat ekonomickou atraktivitu zavádění velmi vysokokapacitních sítí nebo souvisejících zařízení, zejména tím, že by bránily tomu, aby řízení o udělení povolení a práva cesty probíhala pokud možno souběžně, nebo že by vyžadovaly, aby provozovatelé získali jeden typ povolení předtím, než mohou požádat o jiné typy povolení. Příslušné orgány by měly odůvodnit každé odmítnutí udělit povolení nebo práva cesty v rámci své pravomoci na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií a podmínek.
- (38) Aby se předešlo zbytečným průtahům, rozhodnou příslušné orgány o úplnosti žádosti o povolení do patnácti dnů od jejího obdržení. Pokud příslušný orgán nevyzval žadatele, aby v této lhůtě poskytl chybějící informace, měla by být žádost o povolení považována za úplnou. Z důvodů

rovného zacházení a transparentnosti by příslušné orgány neměly považovat za přípustné žádosti o povolení stavebních prací, u nichž nebyly minimální informace požadované tímto nařízením zpřístupněny prostřednictvím jednotného informačního místa do tří měsíců před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům. Pokud jsou kromě povolení požadována také práva cesty pro umístění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou, měly by příslušné orgány odchylně od článku 43 směrnice (EU) 2018/1972 tato práva cesty udělit do čtyř měsíců od obdržení žádosti. Ostatní práva cesty, která nejsou potřebná ve spojení s povoleními pro stavební práce, by měla být nadále udělována do šesti měsíců v souladu s článkem 43 směrnice (EU) 2018/1972. Hospodářské subjekty, které utrpěly škodu v důsledku prodloužení příslušného orgánu s udělením povolení nebo práv cesty v příslušných lhůtách, by měly mít právo na náhradu škody.

- (39) Aby se zjednodušily postupy udělování pennitů, a tím se usnadnilo a urychlilo zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, měla by Komise stanovit výjimky pro pennity. Tyto výjimky, které by měly být definovány na úrovni Unie prostřednictvím prováděcího aktu, by se mohly za určitých předem stanovených podmínek vztahovat na různé kategorie infrastruktury, jako jsou stožáry, antény, stožáry, podzemní kabely, pro které mohou být zpočátku vyžadována stavební povolení, povolení k výkopovým pracím nebo jiné typy povolení. Mohly by se rovněž použít na technickou modernizaci stávajících údržbových prací nebo zařízení a na stavební práce malého rozsahu, jako jsou výkopové práce, nebo na obnovení povolení.
- (40) Aby bylo zajištěno, že řízení o udělení těchto povolení a práv cesty budou dokončena v přiměřených a účinných lhůtách, je po vzoru některých modernizačních iniciativ a iniciativ správné správní praxe uskutečněných na vnitrostátní úrovni nezbytné stanovit zásady zjednodušení správy, *mimo jiné* omezením povinnosti předchozího povolení na případy, kdy je to nezbytné, a zavedením zásady tichého souhlasu příslušných orgánů po uplynutí určité doby. Kromě toho by kategorie nasazení, které jsou podle práva Unie osvobozeny od povolení, již neměly podléhat povolení podle vnitrostátního práva.
- (41) V zájmu usnadnění zavádění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou by postupem pro posuzování žádostí o pennity potřebné pro zavádění takových prvků neměly být dotčeny žádné obchodní dohody. Veškeré poplatky související s povolením nebo právem cesty by měly být omezeny na administrativní náklady spojené s vyřízením řízení o udělení povolení.
- (42) Dosažení cílů digitálního desetiletí vyžaduje, aby do roku 2030 byli všichni koncoví uživatelé v pevném místě pokryti gigabitovou sítí až k bodu připojení k síti a aby všechny obydlené oblasti byly pokryty vysokorychlostními bezdrátovými sítěmi nové generace s výkonem odpovídajícím alespoň 5G v souladu se zásadou technologické neutrality. Existence gigabitových sítí až ke koncovému uživateli by měla být usnadněna při současném zajištění technologické neutrality, zejména prostřednictvím fyzické infrastruktury připravené pro optická vlákna v budovách. Vzhledem k tomu, že zajištění minikanálů při výstavbě budovy má pouze omezené přírůstkové náklady, zatímco vybavení budov gigabitovou infrastrukturou může představovat významnou část nákladů na zavedení gigabitové sítě, měly by být všechny nové budovy nebo budovy, které procházejí rozsáhlou rekonstrukcí, vybaveny fyzickou infrastrukturou, která umožní připojení koncových uživatelů gigabitovou rychlostí. Aby bylo zajištěno, že každá domácnost v Unii bude mít přístup ke gigabitovému připojení, měly by nově postavené nebo významně renovované budovy

by měly být rovněž vybaveny optickými rozvody v budově. Za účelem zavedení gigabitových sítí by měly být nové vícebytové budovy a vícebytové budovy, které procházejí významnou rekonstrukcí, vybaveny přístupovým bodem přístupným jednomu nebo více podnikům, které poskytují nebo jsou oprávněny poskytovat veřejné sítě elektronických komunikací. Kromě toho by stavebníci měli zajistit, aby z každého bytu vedly prázdné kanály k přístupovému bodu umístěnému ve vícebytové budově nebo mimo ni. Větší renovace stávajících budov v místě koncového uživatele související s opatřeními ke zvýšení energetické účinnosti podle směrnice 2010/31/EU³⁰ poskytují modernizační příležitost pro vytvoření synergií tím, že tyto budovy vybaví také fyzickou infrastrukturou připravenou pro optické vlákno v budově, optickými rozvody v budově a v případě, že se jedná o vícebytové budovy, přístupovým bodem.

- (43) Mohou se vyskytnout případy, kdy je možnost vybavit budovu fyzickou infrastrukturou připravenou pro optické vlákno v budově, přístupovým bodem nebo optickými rozvody v budově považována z objektivních důvodů za nepřiměřenou z hlediska nákladů, a to u nových obytných domů nebo budov, které procházejí rozsáhlou rekonstrukcí, na základě objektivních kritérií, jako jsou odhady nákladů na míru, z ekonomických důvodů souvisejících také s jejich umístěním nebo z důvodů ochrany městského dědictví nebo životního prostředí, například u zvláštních kategorií památek.
- (44) S cílem pomoci potenciálním kupujícím a nájemcům identifikovat budovy, které jsou vybaveny fyzickou infrastrukturou pro optické vlákno v budově, přístupovým bodem a rozvody optických vláken v budově, a které tak mají značný potenciál úspory nákladů, a s cílem podpořit připravenost budov na optické vlákno by členské státy měly vytvořit povinné označení "připraveno na optické vlákno" pro budovy vybavené takovou infrastrukturou, přístupovým bodem a rozvody optických vláken v budově v souladu s tímto nařízením.
- (45) Poskytovatelé veřejných sítí elektronických komunikací, kteří zavádějí gigabitové sítě v určité oblasti, by mohli dosáhnout významných úspor z rozsahu, pokud by mohli ukončit svou síť do přístupového bodu v budově bez ohledu na to, zda účastník v daném okamžiku projevil výslovný zájem o službu, ale za předpokladu, že dopad na soukromý majetek bude minimalizován, a to využitím stávající fyzické infrastruktury a obnovou dotčené oblasti. Jakmile je síť ukončena v přístupovém bodě, je možné připojit dalšího zákazníka za podstatně nižší náklady, zejména prostřednictvím přístupu k žilovému segmentu připravenému pro optická vlákna uvnitř budovy, kde již existuje. Cíl TII1at je stejně tak splněn, pokud je budova sama o sobě již vybavena gigabitovou sítí, k níž je poskytnut přístup jakémukoli poskytovateli veřejné komunikační sítě, který má v budově aktivního účastníka, za transparentních, přiměřených a nediskriminačních podmínek. Tak tomu může být zejména v členských státech, které přijaly opatření na základě článku 44 směrnice (EU) 2018/1972.
- (46) Aby se přispělo k zajištění dostupnosti gigabitových sítí pro koncové uživatele, měly by být nové budovy a významně rekonstruované budovy vybaveny fyzickou infrastrukturou připravenou pro optická vlákna v budovách, s optickými rozvody v budovách a v případě vícebytových budov s přístupovým bodem. Členské státy by měly mít při dosahování tohoto cíle **určitou míru flexibility**. V tomto ohledu se toto nařízení nesnaží harmonizovat pravidla týkající se souvisejících nákladů, včetně úhrady nákladů na vybavení budov fyzickou infrastrukturou připravenou pro optické vlákno v budově, optickými rozvody v budově a přístupovým bodem.

JO REF

CS

CS

- (47) V souladu se zásadou subsidiarity a s ohledem na vnitrostátní podmínky by členské státy měly přijmout normy a/nebo technické specifikace nezbytné pro vybavení nově postavených nebo významně rekonstruovaných budov fyzickou infrastrukturou připravenou pro optická vlákna v budově a optickými rozvody v budově a pro vybavení nových nebo významně rekonstruovaných vícebytových budov přístupovým bodem. Tyto normy a/nebo technické specifikace by měly stanovit alespoň specifikace přístupového bodu v budově, specifikace rozhraní optických vláken, specifikace kabelů, specifikace zásuvek, specifikace trubek nebo mikrotrubiček, technické specifikace potřebné k zabránění rušení elektrické kabeláže a minimální poloměr ohybu. Členské státy by měly rovněž zavést certifikační systémy pro účely prokázání shody s normami a/nebo technickými specifikacemi a pro získání označení "připraveno pro optická vlákna". Tyto certifikační systémy by měly podmiňovat vydání stavebního povolení souladem příslušné novostavby nebo projektu rozsáhlé rekonstrukce vyžadující stavební povolení s normami a/nebo technickými specifikacemi na základě ověřeného zkušebního protokolu. Aby se zabránilo nárůstu byrokracie související s certifikačním systémem zavedeným tímto nařízením, měly by členské státy navíc zohlednit procesní požadavky uplatňované na certifikační systémy podle směrnice 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a zvážit rovněž možnost umožnit kombinované zahájení obou postupů podávání žádostí.
- (48) S ohledem na sociální přínosy plynoucí z digitálního začlenění a s přihlédnutím k ekonomickým aspektům zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, kdy neexistuje ani stávající pasivní nebo aktivní infrastruktura připravená pro optická vlákna sloužící prostorům koncových uživatelů, ani alternativy pro poskytování sítí s velmi vysokou kapacitou účastníkovi, by měl mít každý poskytovatel veřejné komunikační sítě právo na vlastní náklady připojit svou síť k soukromému objektu za předpokladu, že bude minimalizován dopad na soukromý majetek, například pokud možno opětovným využitím stávající fyzické infrastruktury dostupné v budově nebo zajištěním úplné obnovy dotčených prostor.
- (49) Žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře v budovách by spadaly do oblasti působnosti tohoto nařízení, zatímco žádosti o přístup k optickým kabelům by spadaly do oblasti působnosti směrnice (EU) 2018/1972. Přístup k fyzické infrastruktuře v budovách lze navíc odmítnout, pokud je přístup k optickým kabelům v budovách zpřístupněn za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny.
- (50) V zájmu zajištění jednotnosti přístupů by Komise měla úzce spolupracovat s BEREC, aby poskytla pokyny k podmínkám přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách. Při přípravě pokynů by měly být náležitě zohledněny názory zúčastněných stran a vnitrostátních orgánů pro řešení sporů.
- (51) S cílem podpořit modernizaci a pružnost správních postupů a snížit náklady a dobu trvání postupů nezbytných pro zavedení sítí s velmi vysokou kapacitou by funkce jednotného informačního místa měly být prováděny plně online. Za tímto účelem by jednotné informační místo mělo -poskytovat snadný přístup k nezbytným digitálním nástrojům, jako jsou webové portály, digitální platformy, digitální aplikace nebo jiné, které umožňují účinný přístup k minimálním informacím týkajícím se stávající fyzické infrastruktury a plánovaných stavebních prací, jakož i možnost podávat související žádosti o přístup k informacím. Tyto digitální nástroje by měly rovněž umožnit přístup k elektronickým správním řízením o udělování povolení a práv cesty a souvisejícím informacím o platných podmínkách a postupech.

Pokud je v členském státě zřízeno více než jedno jednotné informační místo, měla by být všechna jednotná informační místa snadno a bezproblémově přístupná elektronickými prostředky prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního vstupního místa, které se skládá ze společného uživatelského rozhraní zajišťujícího přístup k digitalizovaným jednotným informačním místům. Jednotné vnitrostátní digitální vstupní místo by mělo usnadnit interakci podniků mezi provozovateli a příslušnými orgány, které plní funkce jednotných informačních míst.

- (52) Členské státy se mohou při plnění funkcí jednotného informačního místa spoléhat na digitální nástroje, jako jsou webové portály, digitální platformy, digitální aplikace nebo jiné, které již mohou být k dispozici na místní, regionální nebo vnitrostátní úrovni, a v případě potřeby je vylepšit, pokud splňují povinnosti stanovené v tomto nařízení, včetně jejich zpřístupnění prostřednictvím jednotného vnitrostátního digitálního vstupního místa a dostupnosti všech funkcí stanovených v tomto nařízení. V zájmu dodržení zásad "pouze jednou", minimalizace údajů a přesnosti mohou členské státy podle potřeby integrovat více digitálních platform nebo aplikací podporujících jednotná informační místa. Například digitální platformy nebo aplikace podporující jednotná informační místa o stávající fyzické infrastruktuře mohou být propojeny nebo plně či částečně integrovány s platformami nebo aplikacemi týkajícími se plánovaných stavebních prací. Kromě toho mohou členské státy tyto digitální platformy nebo aplikace podle potřeby také propojit nebo plně či částečně integrovat s platformami nebo aplikacemi podporujícími jednotná informační místa týkající se udělování povolení.
- (53) Aby byla zajištěna účinnost jednotných informačních míst stanovených tímto nařízením, měly by členské státy zajistit odpovídající zdroje, jakož i dostupnost příslušných informací týkajících se určité oblasti v jednotných informačních místech na optimální úrovni agregace, kde lze zajistit cenovou efektivitu s ohledem na přidělené úkoly, včetně místního katastru. V tomto ohledu by členské státy mohly zvážit možné synergie a úspory z rozsahu s jednotnými kontaktními místy ve smyslu článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES a dalšími plánovanými nebo stávajícími řešeními v oblasti e-govemmentu s cílem navázat na stávající struktury a maximalizovat přínosy pro uživatele. Stejně tak by jednotná digitální brána stanovená v nařízení (EU) 2018/1724³² měla poskytovat odkazy na jednotná informační místa.
- (54) V případě neshody během obchodního jednání o technických a obchodních podmínkách týkajících se přístupu k fyzické infrastruktuře nebo koordinace stavebních prací by každá strana měla mít možnost obrátit se na orgán pro řešení sporů na vnitrostátní úrovni, aby stranám uložil řešení, aby se předešlo neoprávněnému odmítnutí jednání nebo uložení nepřiměřených podmínek. Při určování cen za poskytování přístupu nebo sdílení nákladů na koordinované stavební práce by měl orgán pro řešení sporů zajistit, aby poskytovatel přístupu a provozovatelé sítí plánující stavební práce měli spravedlivou příležitost získat zpět své náklady vzniklé při poskytování přístupu k jejich fyzické infrastruktuře, respektive při koordinaci jejich plánovaných stavebních prací, s přihlédnutím k příslušným pokynům Komise a případným zvláštním vnitrostátním podmínkám a případným tarifním strukturám zavedeným s cílem poskytnout spravedlivou příležitost k získání zpět nákladů s přihlédnutím k případnému předchozímu uložení nápravných opatření vnitrostátním orgánem.

---

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu ([Uř. věst. L 376. 27.12.2006, s. 36](#)).

³² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a asistenčním službám a službám pro

regulační orgán. Orgán pro řešení sporů by přitom měl rovněž zohlednit dopad požadovaného přístupu nebo koordinace plánovaných stavebních prací na obchodní plán poskytovatele přístupu nebo provozovatelů sítí, kteří plánují stavební práce, včetně jimi provedených nebo plánovaných investic, zejména investic souvisejících s fyzickou infrastrukturou, které se žádost týká.

- (55) Aby se předešlo zpoždění při zavádění sítí, měl by vnitrostátní orgán pro řešení sporů rozhodnout spor včas, v každém případě do čtyř měsíců od obdržení žádosti o řešení sporu v případě sporů vzniklých v souvislosti s přístupem ke stávající fyzické infrastruktuře a do jednoho měsíce, pokud se jedná o transparentnost týkající se fyzické infrastruktury, koordinaci plánovaných stavebních prací a s nimi souvisejících opatření pro zajištění transparentnosti. Výjimečné okolnosti, které ospravedlňují zpoždění při řešení sporu, mohou zahrnovat důvody, které jsou mimo kontrolu orgánů pro řešení sporů, jako je nedostatek dostatečných informací nebo dokumentace, které jsou nezbytné pro přijetí rozhodnutí, včetně stanovisek jiných příslušných orgánů, které je třeba konzultovat, nebo vysoká složitost spisu.
- (56) Pokud vzniknou spory týkající se přístupu k fyzické infrastruktuře nebo plánovaným stavebním pracím nebo k informacím o nich s ohledem na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, měl by mít orgán pro řešení sporů možnost řešit tyto spory prostřednictvím závazného rozhodnutí. V každém případě by rozhodnutími tohoto orgánu neměla být dotčena možnost kterékoli strany předložit věc soudu nebo provést před formálním urovnáním sporu smírní mechanismus nebo smírní mechanismus, který by mohl mít podobu mediace nebo dalšího kola výměny.
- (57) V souladu se zásadou subsidiarity by tímto nařízením neměla být dotčena možnost členských států přidělit regulační úkoly orgánům, které jsou k jejich plnění nejvhodnější, v souladu s vnitrostátním ústavním systémem rozdělení pravomocí a kompetencí a s požadavky stanovenými v tomto nařízení. V zájmu snížení administrativní zátěže mohou členské státy zachovat příslušné orgány, které již byly jmenovány podle směrnice (EU) 2014/61/EU. Informace o úkolech přidělených příslušnému subjektu nebo subjektům by měly být zveřejněny prostřednictvím jednotného informačního místa a oznámeny Komisi, pokud tak již nebylo učiněno podle směrnice (EU) 2014/61/EU. Možnost členských států přidělit funkce jednotného informačního místa více než jednomu příslušnému subjektu by neměla mít vliv na jejich schopnost tyto funkce účinně plnit.
- (58) Určený vnitrostátní orgán pro řešení sporů a příslušný orgán vykonávající funkci jednotného informačního místa by měly zajistit nestrannost, nezávislost a strukturální oddělení vůči zúčastněným stranám, měly by vykonávat své pravomoci nestranně, transparentně a včas a měly by mít odpovídající pravomoci a zdroje.
- (59) Členské státy by měly stanovit vhodné, účinné, přiměřené a odrazující sankce v případě nedodržení tohoto nařízení nebo závazného rozhodnutí přijatého příslušnými orgány, včetně případů, kdy provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru vědomě nebo z hrubé nedbalosti poskytne zavádějící, chybné nebo neúplné informace prostřednictvím jednotného informačního místa.
- (60) Jelikož cílů tohoto nařízení zaměřených na usnadnění zavádění fyzických infrastruktur vhodných pro sítě s velmi vysokou kapacitou v celé Unii nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu nebo účinků opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout

opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (61) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na soukromí a ochranu obchodního tajemství, svobodu podnikání, vlastnické právo a právo na účinnou právní ochranu. Toto nařízení musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (62) Šestiměsíční lhůta mezi vstupem v platnost a zahájením uplatňování má členskými státy poskytnout přiměřený čas na to, aby zajistily, že jejich vnitrostátní právní předpisy nebudou obsahovat žádné překážky jednotného a **účinného** uplatňování tohoto nařízení. Šestiměsíční lhůtou mezi vstupem tohoto nařízení v platnost a jeho použitím nejsou dotčena specifitější pravidla tohoto nařízení týkající se odloženého použití konkrétních ustanovení, jak jsou v něm uvedena. Členské státy zruší vnitrostátní předpisy, které se s tímto nařízením překrývají nebo jsou s ním v rozporu, do doby, než se začne používat. Pokud jde o přijímání nových právních předpisů během tohoto období, z čl. 4 odst. 3 SEU vyplývá, že členské státy mají povinnost loajální spolupráce, aby nepřijímaly opatření, která by byla v rozporu s budoucími právními předpisy Unie.

PŘIJALY **TOTO** NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Cílem tohoto nařízení je usnadnit a podpořit zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou tím, že se podpoří společné využívání stávající fyzické infrastruktury a umožní se účinnější zavádění nové fyzické infrastruktury, aby se tyto sítě mohly zavádět s nižšími náklady a rychleji.

2. Pokud je některé ustanovení tohoto nařízení v rozporu s ustanovením směrnice (EU) 2018/1972 nebo směrnice 2002/77/ES, má přednost příslušné ustanovení těchto směrnic.

3. Členské státy mohou zachovat nebo zavést opatření v souladu s právem Unie, která obsahují podrobnější ustanovení než ustanovení tohoto nařízení nebo jdou nad rámec těchto ustanovení, s výjimkou čl. 3 odst. 4 a 7, čl. 4 odst. 4, čl. 5 odst. 2 a 4, čl. 6 odst. 2 a článku 6 odst. 3, a s výjimkou čl. 6 odst. 4 a článku 6 odst. 5.

8(7).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se kromě definic uvedených ve směrnici (EU) 2018/1972 použijí následující definice:

(l) "operátorem sítě" podnik zajišťující nebo oprávněný zajišťovat veřejné síť elektronických komunikací nebo přiřazená zařízení, jakož i podnik zajišťující fyzickou infrastrukturu určenou k poskytování:

(a) služba výroby, přepravy nebo distribuce:

(i) plyn;

- (ii) elektřinu, včetně veřejného osvětlení;
- (iii) vytápění;
- (iv) vody, včetně odvádění nebo čištění odpadních vod a splaškových vod a odvodňovacích systémů;

(b) dopravní služby, včetně železnic, silnic, přístavů a letišť;

(2) "fyzickou infrastrukturou" se rozumí

- jakýkoli prvek sítě, který je určen k umístění jiných prvků sítě, aniž by se sám stal aktivním prvkem sítě, jako jsou potrubí, stožáry, kanály, revizní šachty, šachty, rozvaděče, anténní zařízení, věže a stožáry, jakož i budovy nebo vstupy do budov a jakýkoli jiný majetek včetně pouličního mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, dopravní značky, semaforey, billboardy, autobusové a tramvajové zastávky a stanice metra nebo,

- pokud nejsou součástí sítě a jsou ve vlastnictví nebo pod kontrolou orgánů veřejného sektoru, budovy nebo vchody do budov a jakýkoli jiný majetek včetně pouličního mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, dopravní značky, semaforey, billboardy, autobusové a tramvajové zastávky a stanice metra.

Kabely, včetně tmavých vláken, a prvky sítí používaných pro zásobování vodou určenou k lidské spotřebě, jak jsou definovány v čl. 2 bodě I směrnice Rady 98/83/ES³³, nejsou fyzickou infrastrukturou ve smyslu tohoto nařízení;

(3) "stavebními pracemi" se rozumí každý výsledek stavebních nebo inženýrských prací jako celek, který sám o sobě postačuje k plnění hospodářské nebo technické funkce a zahrnuje jeden nebo více prvků fyzické infrastruktury;

(4) "subjektem veřejného sektoru" státní, regionální nebo místní orgán, veřejnoprávní subjekt nebo sdružení vytvořené jedním nebo několika takovými orgány nebo jedním nebo několika takovými veřejnoprávními subjekty;

(5) "veřejnoprávními subjekty" se rozumí subjekty, které mají všechny tyto vlastnosti:

(a) jsou zřízeny za zvláštním účelem uspokojování potřeb v obecném zájmu a nemají průmyslový nebo obchodní charakter;

(b) mají právní subjektivitu a

(c) jsou zcela nebo z větší části financovány státem, regionálními nebo místními orgány nebo jinými veřejnoprávními subjekty; nebo podléhají řídicímu dohledu těchto orgánů nebo subjektů; nebo mají správní, řídicí nebo dozorčí radu, jejíž více než polovinu členů jmenuje stát, regionální nebo místní orgány nebo jiné veřejnoprávní subjekty;

(6) "fyzickou infrastrukturou v budově" fyzická infrastruktura nebo zařízení v místě koncového uživatele, včetně prvků ve společném vlastnictví, určené k umístění kabelových a/nebo bezdrátových přístupových sítí, pokud jsou tyto přístupové sítě schopny poskytovat služby elektronických komunikací a spojují přístupový bod v budově s koncovým bodem sítě;

(7) "optickým vedením v budově" se rozumí optické kabely v místě koncového uživatele, včetně prvků ve společném vlastnictví, určené k poskytování služeb elektronických komunikací a spojující přístupový bod v budově s koncovým bodem sítě;

---

³³ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

(8) "fyzickou infrastrukturou v budovách připravenou pro optická vlákna" se rozumí fyzická infrastruktura v budovách určená pro umístění prvků optických vláken;

(9) "významnou rekonstrukcí" se rozumí stavební nebo inženýrské práce v místě koncového uživatele, které zahrnují stavební úpravy celé fyzické infrastruktury v budově nebo její významné části a vyžadují stavební povolení;

(I 0) "povolením" se rozumí výslovné nebo implicitní rozhodnutí nebo soubor rozhodnutí přijatých současně nebo postupně jedním nebo několika příslušnými orgány, které jsou potřebné k tomu, aby podnik mohl provést stavební nebo inženýrské práce nezbytné pro zavedení prvků sítí s velmi vysokou kapacitou;

(11) "přístupovým bodem" fyzický bod umístěný uvnitř nebo vně budovy, přístupný jednomu nebo více podnikům zajišťujícím nebo oprávněným zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, kde je k dispozici připojení k fyzické infrastruktuře připravené pro optická vlákna v budově.

Článek 3

Přístup ke stávající fyzické infrastruktuře

I. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, mají právo nabídnout provozovatelům přístup ke své fyzické infrastruktuře za účelem zavedení prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení. Provozovatelé veřejných sítí elektronických komunikací mají právo nabídnout přístup ke své fyzické infrastruktuře za účelem zavádění jiných sítí než sítí elektronických komunikací.

2. Provozovatelé sítí nebo subjekty veřejného sektoru, které vlastní nebo kontrolují fyzickou infrastrukturu, vyhoví na písemnou žádost provozovatele všem odůvodněným žádostem o přístup k této fyzické infrastruktuře za spravedlivých a přiměřených podmínek, včetně cenových, za účelem zavedení prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení. Veřejné subjekty vlastníci nebo kontrolující fyzickou infrastrukturu vyhoví všem přiměřeným žádostem o přístup rovněž za nediskriminačních podmínek, včetně ceny. V těchto písemných žádostech se uvedou prvky fyzické infrastruktury, pro které je přístup požadován, včetně konkrétního časového rámce.

3. Při určování cen za poskytování přístupu za spravedlivých a přiměřených podmínek zohlední provozovatelé sítí a veřejné subjekty vlastníci nebo kontrolující fyzickou infrastrukturu následující skutečnosti:

- (a) Potřeba zajistit, aby poskytovatel přístupu měl spravedlivou příležitost získat zpět náklady, které mu vznikají při poskytování přístupu k jeho fyzické infrastruktuře, s přihlédnutím ke specifickým vnitrostátním podmínkám a případným tarifním strukturám zavedeným s cílem poskytnout spravedlivou příležitost k úhradě nákladů; v případě sítí elektronických komunikací také s ohledem na případná nápravná opatření uložená vnitrostátním regulačním orgánem;
- (b) dopad požadovaného přístupu na obchodní plán subjektu, včetně investic do fyzické infrastruktury, ke které je požadován přístup.
- (c) V konkrétním případě přístupu k fyzické infrastruktuře podniků zajišťujících nebo oprávněných zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací nebo přiřazená zařízení ekonomickou životaschopnost těchto investic na základě jejich rizikového profilu, případný časový plán návratnosti investic, případný dopad přístupu na navazující hospodářskou soutěž a následně na ceny a návratnost investic, případné odpisy síťových aktiv v době žádosti o přístup, případný obchodní případ.

na základě kterých byla investice v době *jejího* uskutečnění provedena, zejména do fyzické infrastruktury používané pro poskytování připojení, a jakákoli možnost, která byla žadateli o přístup dříve nabídnuta, aby se podílel na zavádění fyzické infrastruktury, zejména podle článku 76 kodexu, nebo aby se podílel na zavádění vedle ní to.

4. Provozovatelé sítí a subjekty veřejného sektoru vlastníci nebo kontrolující fyzickou infrastrukturu mohou odmítnout přístup ke konkrétní fyzické infrastruktuře na základě následujících kritérií:

- (a) nedostatečná technická vhodnost fyzické infrastruktury, k níž byl požadován přístup, pro umístění některého z prvků sítí s velmi vysokou kapacitou uvedených v odstavci 2;
- (b) nedostatečnou dostupnost prostoru pro umístění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou uvedených v odstavci 2, a to i po zohlednění dostatečně prokázaných budoucích potřeb prostoru subjektu, k němuž je požadován přístup;
- (c) obavy o bezpečnost a veřejné zdraví;
- (d) integritu a bezpečnost jakékoli sítě, zejména kritické národní infrastruktury;
- (e) riziko vážného narušení plánovaných služeb elektronických komunikací poskytováním jiných služeb prostřednictvím stejné fyzické infrastruktury nebo
- (f) dostupnost životaschopných alternativních způsobů velkoobchodního fyzického přístupu k sítím elektronických komunikací poskytovaných stejným operátorem sítě a vhodných pro poskytování sítí s velmi vysokou kapacitou, pokud je takový přístup nabízen za spravedlivých a přiměřených podmínek.

V případě odmítnutí poskytnout přístup sdělí provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru, který vlastní nebo kontroluje fyzickou infrastrukturu, písemně žádajícímu podniku důvody tohoto odmítnutí do jednoho měsíce ode dne obdržení úplné žádosti o přístup.

5. Členské státy mohou zřídit orgán, který bude koordinovat žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře vlastněné nebo kontrolované subjekty veřejného sektoru, poskytovat právní a technické poradenství při vyjednávání podmínek přístupu a usnadňovat poskytování informací prostřednictvím jednotného informačního místa.

6. Na fyzickou infrastrukturu se nevztahují povinnosti stanovené v tomto článku, pokud tato fyzická infrastruktura již podléhá povinnostem přístupu uloženým vnitrostátními regulačními orgány podle směrnice (EU) 2018/1972 nebo vyplývajícím z uplatňování pravidel Unie pro státní podporu.

7. Povinnosti přístupu stanovené v tomto článku se nemusí vztahovat na určité kategorie budov ve vlastnictví nebo pod kontrolou subjektů veřejného sektoru z důvodů architektonické, historické nebo přírodní hodnoty nebo z důvodů veřejné bezpečnosti, ochrany a zdraví. Členské státy určí takové budovy na svém území na základě řádně odůvodněných a přiměřených důvodů. Informace o těchto budovách se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

8. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka fyzické infrastruktury v případech, kdy vlastníkem není provozovatel sítě nebo subjekt veřejného sektoru, ani vlastnické právo jakékoli jiné třetí strany, například vlastníků pozemků a soukromého majetku.

9. Po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými orgány nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích může Komise v úzké spolupráci s BEREC poskytnout pokyny k uplatňování ustanovení uvedených v tomto článku.

Článek 4

Transparentnost týkající se fyzické infrastruktury

I. Pro účely žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře podle článku 3 má každý hospodářský subjekt právo získat prostřednictvím jednotného informačního místa na požádání přístup k následujícím minimálním informacím o stávající fyzické infrastruktuře v elektronické podobě:

- (a) georeferencovanou polohu a trasu;
- (b) typ a současné využití infrastruktury a
- (c) aktuální kontaktní místo.

Tyto minimální informace musí být dostupné neprodleně, za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek a v každém případě nejpozději do 15 dnů od podání žádosti o informace.

Každý provozovatel, který žádá o přístup k informacím podle tohoto článku, uvede oblast, v níž plánuje rozmístit prvky sítě s velmi vysokou kapacitou nebo související zařízení.

Přístup k minimálním informacím může být omezen pouze tehdy, je-li to nezbytné z důvodu bezpečnosti některých budov vlastněných nebo kontrolovaných subjekty veřejného sektoru nebo bezpečnosti sítě a jejich integrity, národní bezpečnosti, veřejného zdraví nebo bezpečnosti nebo z důvodů důvěrnosti nebo provozního a obchodního tajemství.

2. Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru zpřístupní minimální informace uvedené v odstavci I prostřednictvím jednotného informačního místa a v elektronické podobě do [DATUM VSTUPU V PLATNOST + I. ROK]. Za stejných podmínek provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru neprodleně zpřístupní veškeré aktualizace těchto informací a veškeré nové prvky minimálních informací uvedených v odstavci I.

3. Provozovatelé sítě a subjekty veřejného sektoru vyhoví na zvláštní žádost provozovatele přiměřeným žádostem o průzkum konkrétních prvků své fyzické infrastruktury na místě. V takové žádosti se uvedou dotčené prvky fyzické infrastruktury s ohledem na zavádění prvků sítě s velmi vysokou kapacitou. Průzkumy na místě konkrétních prvků fyzické infrastruktury se poskytují za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti, aniž jsou dotčena omezení podle odstavce I.

4. Povinnosti stanovené v odstavcích I až 3 se nemusí vztahovat na kritickou národní infrastrukturu, jak je definována ve vnitrostátním právu. Stejně povinnosti se neuplatní v případě fyzické infrastruktury, která není technicky vhodná pro zavádění sítě s velmi vysokou kapacitou, nebo ve zvláštních případech, kdy by povinnost poskytovat informace o stávající fyzické infrastruktuře podle prvního pododstavce odstavce I vedla k nepřiměřenému zohlednění konkrétní fyzické infrastruktury s ohledem na podrobnou analýzu nákladů a přínosů provedenou členskými státy a založenou na konzultaci s příslušnými zúčastněnými stranami. Všechny takové výjimky se zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa a oznámí se Komisi.

5. Hospodářské subjekty, které získají přístup k informacím podle tohoto článku, přijmou vhodná opatření, aby zajistily dodržování důvěrnosti a provozního a obchodního tajemství.

Koordinace stavebních prací Probíhající práce)

1. Každý provozovatel sítě má právo sjednat s provozovatelem dohody o koordinaci stavebních prací za účelem umístění prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení.

2. Každý provozovatel sítě, který provádí nebo plánuje provádět přímo nebo nepřímo stavební práce, které jsou plně nebo částečně financovány z veřejných prostředků, vyhoví každé přiměřené písemné žádosti o koordinaci těchto stavebních prací za transparentních a nediskriminačních podmínek, kterou podají provozovatelé za účelem zavedení prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení.

Takové žádosti se vyhoví za předpokladu, že:

- (a) to nebude znamenat žádné dodatečné náklady, včetně dodatečných zpoždění, pro provozovatele sítě, který původně předpokládal dotyčné stavební práce, aniž by byla dotčena možnost dohodnout se na rozdělení těchto nákladů mezi zúčastněné strany;
- (b) to nebude bránit kontrole koordinace prací; a
- (c) žádost o koordinaci je podána co nejdříve a v každém případě nejméně dva měsíce před předložením konečného projektu příslušným orgánům k udělení povolení, je-li udělení povolení nezbytné.

3. Pokud je poskytovateli veřejné sítě elektronických komunikací podána žádost o koordinaci stavebních prací v oblasti, která byla předmětem:

- (a) prognózu dosahu širokopásmových sítí, včetně sítí s velmi vysokou kapacitou, podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2018/1972;
- (b) výzva k oznámení záměru zavádět sítě s velmi vysokou kapacitou podle čl. 22 odst. 3 směrnice (EU) 2018/1972 nebo
- (c) veřejnou konzultaci v rámci uplatňování pravidel Unie pro státní podporu;

taková žádost může být považována za nepřiměřenou, pokud žádající podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat sítě elektronických komunikací, nevyjádřil svůj záměr zavést v dané oblasti sítě s velmi vysokou kapacitou v žádném z posledních postupů z výše uvedených, které se vztahují na období, v němž je podána žádost o koordinaci. Pokud je žádost o koordinaci z tohoto důvodu považována za nepřiměřenou, poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací, který odmítá koordinaci stavebních prací, vybuduje fyzickou infrastrukturu s dostatečnou kapacitou, aby vyhověl předvídatelným budoucím přiměřeným potřebám přístupu třetích stran.

4.111e povinnosti stanovené v tomto článku se nemusí vztahovat na stavební práce, jejichž rozsah je omezený, například co se týče hodnoty, velikosti nebo doby trvání, nebo v případě kritické národní infrastruktury. Členské státy na základě řádně odůvodněných a přiměřených důvodů určí druh stavebních prací, které jsou považovány za práce omezeného rozsahu nebo které se týkají kritické národní infrastruktury. Informace o těchto typech stavebních prací se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

5. Po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro urovnávání sporů a případně dalšími příslušnými orgány nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích, Komise

může v úzké spolupráci s BEREC poskytovat pokyny k uplatňování ustanovení uvedených v tomto článku.

Článek 6

Transparentnost plánovaných stavebních prací

1. Za účelem sjednání dohod o koordinaci stavebních prací uvedených v článku 5 zpřístupní každý provozovatel sítě prostřednictvím jednotného informačního místa v elektronické podobě následující minimální informace o plánovaných stavebních pracích týkajících se jeho fyzické infrastruktury, pro které se předpokládá povolení nebo pro které není povolení nutné, jakmile má provozovatel sítě tyto informace k dispozici, a v každém případě, pokud je povolení nutné, nejpozději tři měsíce před prvním podáním žádosti o povolení příslušným orgánům:

- (a) georeferencované místo a typ prací;
- (b) zapojené síťové prvky;
- (c) předpokládané datum zahájení prací a dobu jejich trvání;
- (d) předpokládané datum předložení konečného projektu příslušným orgánům za účelem vydání povolení, je-li to relevantní, a
- (e) aktuální kontaktní místo.

Hospodářské subjekty mají právo na přístup k minimálním informacím uvedeným v prvním pododstavci prostřednictvím jednotného informačního místa v elektronické podobě. V žádosti o přístup k informacím se uvede oblast, v níž žádající provozovatel předpokládá rozmístění prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo asociovaných zařízení. Do jednoho týdne ode dne obdržení úplné žádosti o informace se požadované informace zpřístupní za přiměřených, nediskriminačních a transparentních podmínek. Přístup k minimálním informacím může být omezen, pouze pokud je to považováno za nezbytné s ohledem na bezpečnost sítě a jejich celistvost, národní bezpečnost, veřejné zdraví nebo bezpečnost, důvěrnost nebo provozní a obchodní tajemství.

2. Povinnosti stanovené v tomto článku se nemohou vztahovat na informace týkající se stavebních prací omezených co do rozsahu, například co do hodnoty, velikosti nebo doby trvání, nebo v případě kritické národní infrastruktury, mimořádných událostí nebo z důvodů národní bezpečnosti. 3. Členské státy na základě řádně odůvodněných a přiměřených důvodů určí stavební práce, které by byly považovány za práce omezeného rozsahu nebo které se týkají kritické národní infrastruktury, jakož i naléhavé případy nebo důvody národní bezpečnosti, které by odůvodňovaly, aby se na ně povinnost poskytovat informace nevztahovala. Informace týkající se těchto stavebních prací se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

Článek 7

Postup udělování povolení

t. Příslušné orgány nesmějí nepřiměřeně omezovat, ztěžovat nebo snižovat ekonomickou atraktivitu zavádění jakýchkoli prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení. Členské státy zajistí, aby veškerá pravidla upravující podmínky a postupy pro udělování povolení a práv cesty potřebných pro zavádění prvků velmi vysokokapacitních sítě nebo souvisejících zařízení byla na vnitrostátní úrovni jednotná.

2. Veškeré informace týkající se podmínek a postupů platných pro udělování povolení a práv cesty, včetně informací o výjimkách, pokud jde o některá nebo všechna povolení nebo práva cesty vyžadovaná vnitrostátními právními předpisy nebo právními předpisy Unie, jsou k dispozici prostřednictvím jednotného informačního místa v elektronické podobě.

3. Každý hospodářský subjekt musí mít možnost podávat prostřednictvím jednotného informačního místa v elektronické podobě žádosti o povolení nebo práva cesty a získávat informace o stavu své žádosti, včetně toho, zda mu bylo vyhověno nebo zda byla zamítnuta.

4. Příslušné orgány posoudí nepřijatelné žádosti o povolení stavebních prací, u nichž nebyly poskytnuty minimální informace prostřednictvím jednotného informačního místa podle článku 6, do 15 pracovních dnů od obdržení žádosti o povolení.

5. Příslušné orgány tato povolení udělí nebo zamítnou do čtyř měsíců ode dne obdržení úplné žádosti o povolení, jejíž úplnost určí příslušné orgány do patnácti dnů od obdržení žádosti o povolení, a pokud příslušný orgán nevyzval žadatele, aby v této lhůtě poskytl chybějící informace, považuje se žádost o povolení za úplnou. Tím nejsou dotčeny jiné zvláštní lhůty nebo povinnosti stanovené pro řádný průběh řízení, které se vztahují na řízení o udělení povolení, včetně odvolacího řízení, v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem v souladu s právem Unie. V řádně odůvodněných případech lze výjimečně čtyřměsíční lhůtu prodloužit. Případné prodloužení musí být co nejkratší, aby bylo možné povolení udělit nebo zamítnout. Členské státy vymezí důvody, které takové prodloužení odůvodňují, předem je zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa a oznámí je Komisi. Každé zamítnutí musí být řádně odůvodněno na základě objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií.

6. Odchylně od článku 43 směrnice (EU) 2018/1972, pokud jsou pro umístění prvků velmi vysokokapacitních sítí nebo souvisejících zařízení kromě povolení požadována práva cesty přes veřejný nebo soukromý majetek nebo pod ním, udělí příslušné orgány tato práva cesty ve lhůtě čtyř měsíců od obdržení žádosti.

7. Aniž je dotčen odstavec 5, pokud příslušné orgány po obdržení úplné žádosti o povolení neodpoví v příslušné lhůtě stanovené v odstavci 5, *považuje se povolení za udělené*. To platí *obdobně* i pro práva cesty potřebná pro umístění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení.

8. Komise prostřednictvím prováděcího aktu stanoví kategorie rozmístění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou nebo souvisejících zařízení, které nepodléhají žádnému povolení vyžadovanému pro rozmístění prvků sítí s velmi vysokou kapacitou. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4 směrnice (EU) 2018/1972, a to nejpozději do [VSTUP V platnost + 18 měsíců].

9. Příslušné orgány nepodrobí umístění prvků velmi vysokokapacitních sítí nebo souvisejících zařízení uvedených v odstavci 8 žádnému individuálnímu územnímu rozhodnutí nebo jinému individuálnímu předchozímu povolení. Odchylně mohou příslušné orgány vyžadovat povolení pro umístění prvků velmi vysokokapacitních sítí nebo souvisejících zařízení na budovách nebo místech architektonické, historické nebo přírodní hodnoty chráněných v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo pokud je to nezbytné z důvodů veřejné bezpečnosti.

I 0. Povolení a práva cesty potřebná pro zavádění prvků sítě s velmi vysokou kapacitou nepodléhají žádným poplatkům nebo platbám nad rámec správních nákladů, jak je stanoveno *obdobně* v článku 16 směrnice (EU) 2018/1972.

11. Každý hospodářský subjekt, který utrpěl škodu v důsledku nedodržení lhůt podle odstavců 6 a 7, obdrží náhradu škody v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 8

Fyzická infrastruktura v budovách a optické rozvody

I. AII nově postavené budovy v místě koncového uživatele, včetně jejich součástí ve spoluvlastnictví, pro které byly podány žádosti o stavební povolení po [VSTUP V platnost + 12 MĚSÍCŮ], musí být vybaveny fyzickou infrastrukturou připravenou pro optické vlákno v budově až po koncové body sítě, jakož i optickým vláknem v budově.

elektroinstalace. Stejná povinnost platí i v případě rozsáhlých rekonstrukcí, pro které byly podány žádosti o stavební povolení po [VSTUP DO PRÁCE + 12 MĚSÍCE].

2. Všechny nově postavené vícebytové budovy, pro které byly podány žádosti o stavební povolení po [VSTUP V platnost + 12 MĚSÍCŮ], musí být vybaveny přístupovým bodem. Stejná povinnost platí v případě větších renovačních prací týkajících se vícebytových budov, pro které byly žádosti o stavební povolení podány po [VSTUP DO PRÁCE + 12 MĚSÍCŮ].

3. Všechny budovy v místě koncových uživatelů, včetně jejich částí ve společném vlastnictví, které procházejí významnou rekonstrukcí, jak je definováno v čl. 2 bodě IO směrnice 2010/31/EU, musí být vybaveny fyzickou infrastrukturou připravenou pro optická vlákna v budově až po koncové body sítě a rovněž optickými rozvody v budově. Všechny vícebytové budovy, které procházejí významnou renovací podle definice v čl. 2 bodě IO směrnice 2010/31/EU, musí být rovněž vybaveny přístupovým bodem. [VSTUP V PLATNOST + 12 MĚSÍCŮ]

4. Členské státy přijmou příslušné normy nebo technické specifikace, které jsou nezbytné pro provádění povinností stanovených v odstavcích I až 3, do [VSTUP V platnost + 9 měsíců]. Tyto normy a/nebo technické specifikace stanoví alespoň:

- (a) specifikace přístupového bodu v budově a specifikace optického rozhraní;
- (b) specifikace kabelu;
- (c) specifikace zásuvky;
- (d) specifikace trubek nebo mikrotrubiček;
- (e) technické specifikace potřebné k zabránění rušení elektrické kabeláže a
- (f) minimální poloměr ohybu.

5. Budovy vybavené v souladu s ustanoveními tohoto článku jsou způsobilé k získání označení "připraveno pro optická vlákna".

6. Členské státy zavedou certifikační systémy pro účely prokázání shody s normami a/nebo technickými specifikacemi uvedenými v odstavci 4, jakož i pro získání nálepky "připraveno k použití vláken" podle odstavce 5 do [VSTUP V platnost + 12 měsíců]. Tyto certifikační systémy podmiňují vydání stavebních povolení podle odstavců I a 2 splněním příslušných požadavků.

projekt stavby nebo větší rekonstrukce vyžadující stavební povolení s normami a;nebo technickými specifikacemi podle odstavce 4 na základě kvalifikovaného zkušebního protokolu.

7. Povinnosti stanovené v odstavcích I až 3 se nevztahují na určité kategorie budov, zejména na budovy s jedním bytem nebo na budovy, které procházejí větší renovací, v případech, kdy je plnění těchto povinností nepřiměřené, například pokud jde o náklady jednotlivých vlastníků nebo spoluvlastníků založené na objektivních prvcích. Stejně povinnosti se nemusí vztahovat na určité typy budov, jako jsou specifické kategorie památek, historické budovy, vojenské budovy, budovy využívané pro účely národní bezpečnosti, jak jsou definovány vnitrostátními právními předpisy. Členské státy určí tyto kategorie budov na základě řádně odůvodněných a přiměřených důvodů. Informace o těchto budovách se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa a oznamují se Komisi.

Článek 9

Přístup k fyzické infrastruktuře v budově

I. S výhradou odst. 3 prvního pododstavce má každý poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací právo na vlastní náklady vybudovat svou síť až k přístupovému bodu.

2. S výhradou odstavce 3 má každý poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací právo na přístup k jakékoli stávající fyzické infrastruktuře v budově za účelem zavedení prvků sítě s velmi vysokou kapacitou, pokud je duplikace technicky nemožná nebo ekonomicky neefektivní.

3. Každý držitel práva na využívání přístupového bodu a fyzické infrastruktury v budově vyhoví všem přiměřeným žádostem poskytovatelů veřejných elektronických komunikačních sítí o přístup k přístupovému bodu a fyzické infrastruktuře v budově za spravedlivých a nediskriminačních podmínek, případně včetně ceny.

Každý držitel práva podle prvního pododstavce může odmítnout přístup k fyzické infrastruktuře v budově, pokud je přístup k optickému vedení v budově regulován nebo zpřístupněn za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně ceny.

4. V případě, že není k dispozici fyzická infrastruktura připravená pro optická vlákna v budovách, má každý poskytovatel veřejné sítě elektronických komunikací právo položit svou síť, která končí v prostorách účastníka, s výhradou souhlasu účastníka, pokud minimalizuje dopad na soukromý majetek třetích stran.

5. Tímto článkem není dotčeno vlastnické právo vlastníka přístupového bodu nebo fyzické infrastruktury v budově v případech, kdy držitel práva užívat tuto infrastrukturu nebo přístupový bod není jejich vlastníkem, ani vlastnické právo jiných třetích stran, jako jsou vlastníci pozemků a budov.

6. Po konzultaci se zúčastněnými stranami, vnitrostátními orgány pro řešení sporů a případně dalšími příslušnými orgány nebo agenturami Unie v příslušných odvětvích může Komise v úzké spolupráci s BEREC poskytnout pokyny k podmínkám přístupu k fyzické infrastruktuře v budovách.

.)
Článek 10./

Digitalizace jednotlivých bodů

1. Jednotná informační místa zpřístupní vhodné digitální nástroje, například v podobě webových portálů, digitálních platforem, digitálních aplikací nebo jiných, které umožní online výkon všech práv a plnění všech povinností stanovených v tomto nařízení.

2. Operátoři musí být schopni provádět následující činnosti online prostřednictvím jednoho nebo více jednotlivých informačních bodů:

- (a) přístup ke všem minimálním informacím o stávající fyzické infrastruktuře a podávat související žádosti o informace, jak je stanoveno v čl. 4 odst. I,
- (b) přístup ke všem informacím týkajícím se plánovaných stavebních prací a podávat související žádosti o informace, jak je stanoveno v čl. 6 odst. I,
- (c) přístup ke všem informacím týkajícím se podmínek a postupů platných pro udělování povolení a práv cesty, včetně veškerých informací o výjimkách, pokud jde o některá nebo všechna povolení nebo práva cesty vyžadovaná podle vnitrostátního práva nebo práva Unie, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 2, a odkazy na související online postupy zavedené na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni;
- (d) podávat žádosti o povolení nebo práva cesty, jakož i získávat informace o stavu jejich žádosti a o tom, zda jim bylo vyhověno nebo zda byly zamítnuty, výslovně nebo mlčky, jak je stanoveno v čl. 7 odst. 3, a
- (e) přístup ke dalším informacím, které se zveřejňují prostřednictvím jednotného informačního místa podle tohoto nařízení.

3. Digitální nástroje stanovené podle odstavce I umožňují zpřístupnění informací uvedených v čl. 4 odst. I a čl. 6 odst. I a poskytují informace o postupech s ohledem na unijní a vnitrostátní předpisy platné pro operátory, kteří vykonávají nebo hodlají vykonávat svá práva, a zajišťují dodržování povinností vyplývajících z unijního a vnitrostátního práva v oblasti zavádění sítí elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení na vnitřním trhu. Tyto digitální nástroje rovněž umožňují interakci mezi operátory a příslušnými orgány, pokud jde o elektronické postupy týkající se povolení podle článku 7.

4. Členské státy vytvoří jednotné vnitrostátní digitální vstupní místo, které bude sestávat ze společného uživatelského rozhraní zajišťujícího bezproblémový přístup k digitalizovaným jednotným informačním místům.

5. Členské státy mohou podle potřeby propojit nebo zcela či částečně integrovat několik digitálních nástrojů podporujících jednotná informační místa.

Článek 11

Finanční podpora

Náklady na zřízení a propagaci jednotného národního digitálního kontaktního místa, jednotných informačních míst a souvisejících digitálních nástrojů potřebných k dosažení souladu s ustanoveními článků 4, 6 a 7 tohoto nařízení mohou být částečně způsobilé pro finanční podporu ze souhrnného rozpočtu Evropské unie v souladu s kritérii způsobilosti financování Unie, na které mají nárok.

Článek 12

Řešení sporů

I. V případě sporu, který může vzniknout:

- pokud je přístup odmítnut nebo pokud nebylo dosaženo dohody o konkrétních podmínkách, včetně ceny, do jednoho měsíce ode dne obdržení žádosti o přístup podle článku 3;
- související s právy a povinnostmi stanovenými v člancích 4 a 6, včetně případů, kdy požadované informace nejsou poskytnuty do 15 dnů od podání žádosti podle článku 4 a do jednoho týdne od podání žádosti podle článku 6;
- pokud není dosaženo dohody o koordinaci stavebních prací podle čl. 5 odst. 2 do jednoho měsíce ode dne obdržení formální žádosti o jednání;
- pokud není dosaženo dohody o přístupu podle čl. 9 odst. I nebo 3 do jednoho měsíce ode dne obdržení formální žádosti o přístup.

kterákoli strana takového sporu je oprávněna předložit věc příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů zřízenému podle článku 13.

2. Při plném zohlednění zásady proporcionality, čl. 3 odst. 2 a pokynů Komise vydá vnitrostátní orgán pro řešení sporů uvedený v odstavci I závazné rozhodnutí o vyřešení sporu v co nejkratší lhůtě a v každém případě:

- s ohledem na žádosti podle článku 3 do čtyř měsíců
- v případě žádostí podle článků 4, 5, 6 a 9 do jednoho měsíce.

ode dne obdržení žádosti o urovnání sporu, s výjimkou výjimečných okolností, aniž je dotčena možnost kterékoli strany předložit věc soudu.

3. Ve sporech týkajících se přístupu podle článku 3 může vnitrostátní orgán pro řešení sporů spor vyřešit stanovením spravedlivých a přiměřených podmínek, případně včetně ceny. Pokud se spor týká přístupu k infrastruktuře operátora a vnitrostátním orgánem pro řešení sporů je vnitrostátní regulační orgán, zohlední se případně cíle stanovené v článku 3 směrnice (EU) 2018/1972.

4. Pravidla stanovená v tomto článku doplňují a nedotýkají se opravných prostředků a postupů podle čl. 47 Listiny základních práv Unie.

Artic!<Jj)

Příslušné orgány

1. Každý z úkolů svěřených vnitrostátnímu orgánu pro řešení sporů vykonává jeden nebo více příslušných orgánů, kterými mohou být stávající orgány.

2. Vnitrostátní orgán pro řešení sporů jmenovaný členským státem podle odstavce I musí být právně odlišný a funkčně nezávislý na jakémkoli provozovateli sítě, jakož i na jakémkoli subjektu veřejného sektoru, který vlastní nebo kontroluje fyzickou infrastrukturu, jíž se spor týká. Vnitrostátní orgán pro urovnávání sporů může vybírat poplatky na pokrytí nákladů na plnění úkolů, které mu byly svěřeny. Členské státy, které si ponechají vlastnictví nebo kontrolu nad provozovateli sítí, zajistí účinné strukturální oddělení funkcí souvisejících s vnitrostátními postupy řešení sporů a jednotného informačního místa od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

3. Všechny příslušné strany plně spolupracují s vnitrostátním orgánem pro řešení sporů.

4. Funkce jednotného informačního místa uvedeného v člancích 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 10 vykonává jeden nebo více příslušných subjektů jmenovaných členskými státy při

na celostátní, regionální nebo místní úrovni. Za účelem pokrytí nákladů na výkon těchto funkcí mohou být za používání jednotných informačních míst vybírány poplatky.

5. Ustanovení odstavce 2 se *obdobně* použijí na příslušné orgány vykonávající funkce jednotného informačního místa.

6. Příslušné orgány uvedené v tomto článku vykonávají své pravomoci nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby měly k dispozici odpovídající technické, finanční a lidské zdroje k plnění úkolů, které jim byly svěřeny.

7. Členské státy zveřejní prostřednictvím jednotného informačního místa příslušné úkoly, které má plnit každý příslušný orgán, zejména pokud jsou tyto úkoly svěřeny více než jednomu orgánu nebo pokud se přidělené úkoly změnilly. V případě potřeby tyto příslušné orgány vzájemně konzultují a spolupracují v záležitostech společného zájmu.

8. Pokud tak již nebylo učiněno podle stejného ustanovení směrnice (EU) 2014/61/EU, oznámí členské státy Komisi totožnost každého subjektu příslušného v souladu s tímto článkem pro výkon funkce podle tohoto nařízení a jejich příslušné odpovědnosti do [DATUM VSTUPU V ÚČINNOST] a jakoukoli jejich změnu předtím, než toto určení nebo změna vstoupí v platnost.

9. Proti každému rozhodnutí přijatému příslušným orgánem uvedeným v tomto článku se lze v souladu s vnitrostátním právem odvolat k odvolacímu orgánu, který je nezávislý na zúčastněných stranách a na jakémkoli vnějším zásahu nebo politickém nátlaku, které by mohly ohrozit jeho nezávislé posouzení předložených záležitostí. Tímto odvolacím orgánem může být soud. Na odvolání podle tohoto odstavce se *obdobně* použijí podmínky a postupy stanovené v článku 31 směrnice (EU) 2018/1972. Tím není dotčeno právo stran předložit věc příslušnému vnitrostátnímu soudu.

Článek 14

Sankce a odškodnění

Členské státy stanoví pravidla pro sankce, včetně případných pokut a předem stanovených nebo pravidelných sankcí, které nemají trestní povahu, použitelná v případě porušení jakéhokoli závazného rozhodnutí přijatého příslušnými orgány uvedenými v článku 13 tohoto nařízení, a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být vhodné, účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy stanoví pravidla pro přiměřené finanční odškodnění osob, které utrpěly újmu v důsledku výkonu práv stanovených v tomto nařízení.

Článek 15

Zpráva a monitorování

I. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do [DATUM VSTUPU V PLATNOST + 5 LET] zprávu o provádění tohoto nařízení. Zpráva obsahuje shrnutí dopadu opatření stanovených tímto nařízením a posouzení pokroku při dosahování jeho cílů, včetně toho, zda a jak by nařízení mohlo dále přispět k dosažení cílů v oblasti konektivity stanovených v rozhodnutí, kterým se zavádí program politiky digitálního desetiletí do roku 2030.

2. Za tímto účelem může Komise požádat členské státy o informace, které jí budou předloženy bez zbytečného odkladu. Členské státy zejména v úzké spolupráci s Komisí prostřednictvím Výboru pro komunikaci zřízeného podle článku 118 Smlouvy o fungování Evropské unie a v souladu s čl.

Směrnice (EU) 2018/1972, stanovená [DATUM VSTUPU V PLATNOST + I ROK].
ukazatele pro náležité monitorování uplatňování tohoto nařízení a mechanismu 10
zajistit pravidelné shromažďování údajů a podávání zpráv o nich Komisi.

Článek 16

Přechodná opatření

Členské státy zajistí, aby ustanovení směrnice 2014/161/EU platila i nadále, dokud se nepoužijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení.

Vnitrostátní opatření, která jsou v současné době v platnosti v členských státech, se použijí i nadále, dokud nevstoupí v platnost prováděcí akt, který má být přijat podle čl. 7 odst. 8, a dokud Komise nepřijme pokyny uvedené v čl. 3 odst. 9, čl. 5 odst. 5 a čl. 9 odst. 6.

Letopis 17

Zrušení

- I. Směrnice (EU) 2014/61/EU se zrušuje s účinností od [datum vstupu tohoto nařízení v platnost].
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 18

Vstup v platnost a uplatňování

- I. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije od (šest měsíců po vstupu v platnost).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. V Bruselu,

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
Prezident*

